

பகவான் உறையும் ஐந்து இடங்கள்
(கதைப் பகுதி)

5274

R 65

ஸ்ரீஜயதயால்ஜீ கோயந்தகா

॥ ஸ்ரீஹரி: ॥

பகவான் உறையும் ஐந்து இடங்கள்
(கதைப் பகுதி)

ஸ்ரீஜயதயால்ஜீ கோயந்தகா

॥ ஸ்ரீஹரி: ॥

முதல் பதிப்பு: 1995 பிரதிகள்: 10,000

விலை: 3.00
Price: Rs.

தமிழாக்கம்: டாக்டர். ஹரிஹர் துரைசாமி.

கிடைக்குமிடம்:

கோபால் சேவா டிரஸ்ட்,
82, கிருஷ்ணா டாக்கீஸ் ரோடு,
ஈரோடு - 638 003.

Phone No.: 213976, 212902, 211668.

Fax No.: (0424) 213274.

கொமாரபாளையம் ஆனந்தாஸ்ரமம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ராமசாமி ஸ்வாமிகள்,

சஜ்ஜன பண்டு சங்கம்,

வெளியிடுவேய் வாடி போடு 1 வது மாடல்)

கொமாரபாளையம் - 638 183.

கோவிந்தபவன் கார்யாலயம்,

கீதாப்ரஸ், கோரக்புர் (உ.பி.)

பதிப்பாளர்: கீதாப்ரஸ், கோரக்புர் - 273 005.

ஆனந்தநாமத்தின் முதலாவது
தலைவர் ஸ்ரீ ஹரி - பாராபணா சாஸ்வதி
சுவாமிகளின் 17 ஆம் ஆண்டு குருபூஜையின்
நினைவாக இதைப் புத்தகம் இலவசமாக
அளிக்கப்பட்டது. 2-6-1997

ஸ்ரீஹரி:

பணிவான வேண்டுகோள்

தர்மத்தின் பயன் உலக பந்தங்களிலிருந்து விடுதலை
அடைவதும், பகவானை அடைவதும் ஆகும்.
புராணங்களைக் கேட்பதாலும், படிப்பதாலும்,
சிந்திப்பதாலும் தார்மிக நடைமுறைகளைப் பற்றி நன்கு
தெரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. வேதங்களைப் போலவே
புராணங்களும் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற
நான்குவித புருஷார்த்தங்களையும் உபதேசிக்கின்றன.
புராணங்களில் பதம்புராணத்திற்குச் சிறப்பான இடம்
உண்டு. ஸ்ரீபகவான் புராண உருவங்கொண்ட விக்ரஹம்
என்றும், பதம்புராணம் அந்த விக்ரஹத்தின்
இதயத்தாமரை என்றும் கருதப்படுகின்றது (ஹ்ருதயம்
பதம்ஸம்ஞகம்). வைஷ்ணவர்களுக்கோ இதுவே ஸர்வஸ்வம்
(எல்லாமுமானது), அனைத்திற்கும் அடிப்படையானது.

பதம்புராணத்தில் கடவுள் பக்தி, ஞானம்,
வைராசியம், தவம், தேவாராதனை, புண்ய ஸ்தல யாத்ரை
(தீர்த்தயாத்ரை), வ்ரதங்கள், தான-தர்மங்கள் முதலிய
அநேக விஷயங்களைப் பற்றிய விளக்கத்துடன், அநேக
நீதிக்கதைகளும், நன்மை பயக்கும் அறக்கதைகளும்
நிறைந்திருக்கின்றன. இதில் வரும் லக்ஷியப் பாத்திரங்கள்
ஸத்யம், தர்மம், நீதி ஸம்பந்தமாக ஆழ்ந்த
பயிற்சியளிக்கின்றனர். மேலும் ஆன்மிக உணர்வை
விழித்தெழுச் செய்து ஆன்மிக நன்மைக்கான வழிகளையும்
தெளிவுபடுத்துகின்றனர்.

இந்த நூல் பதம்புராணத்திலுள்ள ஸ்ருஷ்டிகண்டம்
என்ற பகுதியிலிருந்து திரட்டப்பட்ட ஐந்து கதைகளின்
தொகுப்பு. எங்கும் வ்யாபித்துள்ள பகவான் ஸ்ரீஹரி
சிறப்பாக எந்தெந்த இடங்களில் உறைகிறார் என்பதை
உயர்ந்த, தரமான, ஆனால் எளிய ஊக்குவிக்கும்
கதாபாத்திரங்கள் மூலமாக இப்புராணம் சுருக்கமாகக்
கூறுகின்றது. பதம்புராணத்தின் சுருக்கமான ஹிந்தி

மொழிபெயர்ப்பு மிகவும் வணக்கத்திற்குரிய, ப்ரம்ம நிஷ்டரான ஸ்ரீஜயதயாள்ஜீ கோயந்தகா அவர்களால் எளிய நடையில் பல வருடங்களுக்கு முன்பே தொகுக்கப்பட்டது. அதை கீதாப்ரஸ் நிறுவனத்தினர் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அது பெரிய புத்தகமாக இன்றும் ஹிந்திமொழியில் கிடைக்கின்றது. அதிலிருந்து மூகன் எனும் சண்டாளன், துலாதரன் எனும் வணிகன், நரோத்தமன் எனும் அந்தணன் ஆகியவர்களது கதைகள் இதில் தொகுத்து அளிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை மிகவும் புகழ் பெற்ற கதைகள். அறிவும், அறமும் ஒருங்கே தந்து பயனளிக்கக் கூடியவை. எல்லோருக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய முறையில் இவை தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இந்தப் புத்தகத்தைப் படிப்பதனாலும், படிக்கச் செய்வதாலும், மற்றவர்களுக்குச் சொல்வதாலும், ஆழ்ந்து சிந்திப்பதாலும், இதில் வந்துள்ள மஹாத்மாக்களான கதாபாத்திரங்களின் சிறப்புகளை நாம் பின்பற்றி நடைமுறையில் கொண்டு வருவோமானால் வாழ்க்கையில் நிச்சயமாக நல்ல மாறுதல் ஏற்படும் என்பது எங்களுடைய நம்பிக்கை. எளிய நடையில், புரிந்து கொண்டு ரசிக்கக்கூடிய மொழியில் வெளியிடப்பட்டுள்ள இந்த நூல் படிப்பவர்கள் அனைவர்க்கும் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். ஆகவே சிறுவர், சிறுமியர், பெரியோர், ஆண், பெண் அனைவரும் மிக அதிக அளவில் இதைப் பயன்படுத்தி நற்பயன் பெறவேண்டும் என்பதே எங்களுடைய பணிவான வேண்டுகோள்.

-- வெளியீட்டாளர்

ஸாதகர்களுக்கு

- * தனிமையான இடத்தில் தனியாக அமர்ந்து மனதை மகிழ்ச்சியுடன் ஒருமுகப்படுத்த முயலவேண்டும். மலர்ந்த உள்ளத்துடன் தனிமையில் மூச்சை உள்ளடக்கித் தொடர்ந்து நாமஜபம் செய்தால் இந்நிலைமை சித்திக்கும்.
- * கடவுளிடம் அன்பு, பக்தி-ஞானம்-வைராக்யம் ஸம்பந்தமான சாஸ்த்ரங்களைப் படிக்க வேண்டும்.
- * தனிமையான இடத்தில் த்யானம் செய்யும்போது வேறு எதைப் பற்றிய நினைவு வந்தாலும், அதை உடனே மறந்துவிட வேண்டும். இவ்விதமான ஸங்கல்பத்தைத் துறப்பதால் மிகுந்த பயன் கிடைக்கும்.
- * பணத்தை நோக்கமாகக் கொண்டு வேலை செய்தால் மனம் உலக விவகாரங்களில் ஆழ்ந்து விடுகின்றது. ஆகவே உலகியல் காரியங்களை மிகவும் கவனத்துடன் பகவானுடைய ப்ரீதிக்காகவே செய்யவேண்டும். இவ்விதமான செயல்களையும் கூட அதிக அளவில் செய்யக்கூடாது. ஏனெனில் வேலைகள் அதிகமாவதால் நோக்கத்திலும் மாறுதல் ஏற்பட்டு விடுகின்றது.
- * உலகியல் ஸம்பந்தமான பொருட்களின் தொடர்பையும், மனிதர்களுடன் கலந்து பழகுவதையும் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.
- * உலக வாழ்க்கை ஸம்பந்தமான பேச்சுக்களையும் இயன்றவரை குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.
- * நம்மிடம் யாராவது கேட்டாலொழிய யாருடைய கேட்ட குணங்களைப் பற்றியும் சொல்லக் கூடாது; அவற்றின் பக்கம் கவனம் செலுத்தவும் கூடாது.

தேவநாகரீ எழுத்துக்கள்

இப்புத்தகத்தில் பத்மபுராண ஸ்லோகங்கள் அடிக்குறிப்பில் தரப்பட்டுள்ளன. அந்த எழுத்துக்களின் சரியான உச்சரிப்பு ஆங்கில எழுத்துக்கள் மூலம் விளக்கப்பட்டுள்ளது. “ஸ” என்ற எழுத்து ஓசை, இசை, பிசகு, கசடு இவற்றில் ஒலிக்கும் “ச” எழுத்தை ஒத்தது.

க	க ₂	க ₃	க ₄
Ka	Kha	Ga	Gha

ச	ச ₂	ஜ	ஜ
Ca	Cha	Ja	Jha

ட	ட ₂	ட ₃	ட ₄
Ta	Tha	Da	Dha

த	த ₂	த ₃	த ₄
Ta	Tha	Da	Dha

ப	ப ₂	ப ₃	ப ₄
Pa	Pha	Ba	Bha

ஷ	ஸ	ஞ்ஞ	க்ஷி
Sha	Sa	Gna	க்ஷி

ஸ்ரீஹரி:

பகவான் உறையும் ஐந்து இடங்கள்

(பத்ம புராணத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட கதைகள்)

ஐம்பெரும் வேள்விகள்

வ்யாஸர் பெருமான் கூறினார்- சீடர்களே! நான் உங்களுக்கு ஐந்து தர்மநெறிகளைப் பற்றி விவரித்துக் கூறுகிறேன். அவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றையாவது கடைப்பிடித்து மனிதர் இம்மண்ணுலகில் புகழ் பெறுவது மட்டுமின்றி, பகவானுடைய பரமபதத்தையும், மோகூத்தையும் கூட அடைய முடியும். (1) தாய்-தந்தையரைப் போற்றி வணங்குதல், (2) கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்தல், (3) எல்லோரிடமும் ஸமத்வ உணர்வு, (4) நண்பர்களுக்குத் துரோகம் செய்யாதிருத்தல், (5) பகவான் மஹாவிஷ்ணுவை வழிபடுதல் ஆகிய இந்த ஐந்தும் ஐம்பெரும் வேள்விகளாகும். அந்தணர்களே! முதலில் பெற்றோரை வழிபட்டு அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய பணிவிடைகளைச் செய்வதால் கிடைக்கும் பயன் இவ்வுலகில் நூற்றுக்கணக்கான யாகங்கள், தீர்த்த யாத்ரைகள் செய்தாலும் கிடைப்பது அரிது. தந்தைதான்

தர்மம். தந்தையே ஸ்வர்கம். தந்தையே தலைசிறந்த
தவம். தந்தை மனநிறைவு பெற்றால் எல்லா
தேவர்களும் மனநிறைவு பெற்று
மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். எந்த மகனுடைய
பணிவிடையினாலும், நற்குணங்களினாலும் தாயும்,
தந்தையும் மனநிறைவு பெறுகிறார்களோ, அந்த
மகனுக்கு தினந்தோறும் கங்கையில் நீராடிய பலன்
கிடைக்கின்றது. தாய் எல்லா புண்ய
தீர்த்தங்களுக்கும் ஒப்பானவள்; தந்தை எல்லா
தேவர்களின் வடிவானவர். ஆகவே
எல்லாவிதங்களிலும் முயற்சி செய்து
தாய்-தந்தையரை வழிபட வேண்டும்.
தாய்-தந்தையரை வலம் வருவது ஏழு தீவுகள்
கொண்ட இந்த உலகமனைத்தையும் வலம்
வந்ததற்கு ஒப்பாகின்றது. தாய்-தந்தையரை
வணங்கும்பொழுது எவனுடைய கைகளும்,
நெற்றியும், முழங்கால்களும் தரையில் படுகின்றதோ,
அவன் குறைவற்ற விண்ணுலகத்தை அடைகிறான்.[†]
தாய்-தந்தையரின் கால்தாசு மகனுடைய
நெற்றியிலும், உடலிலும் பட்டுக் கொண்டிருக்கும்
வரையில் அவன் தூய்மையானவனாக இருக்கிறான்.
தாய்-தந்தையரின் சரண கமலங்களில் பட்ட
நீரைப் பருகும் மகனுடைய கோடிக்கணக்கான

† பித்ரோர்ச்சாத், பத்யுர்ச்ச ஸம: (ஸாஹ்யம்) ஸர்வஜநேஷு ச ।

மித்ராத், ரோஹோ விஷ்ணுபுத்திரேதே பஞ்ச மஹாமகூ: ॥

ப்ராக் பித்ரோர்ச்சயா விப்ரா யத்தூர்மம் ஸாத்யேந்நர: ।

ந தத்க்ரதுஸாதேரேவ தீர்த்தயாத்ராதி, பி, ர்பு, வி ॥

பிதா தூர்ம: பிதா ஸ்வர்கு: பிதா ஹி பரமம் தப: ।

பிதரி ப்ரீதிமாபந்நே ப்ரீயந்தே ஸர்வதேவதா: ॥

பிறப்புகளில் ஏற்பட்ட பாவங்கள்
 நசித்துவிடுகின்றன. அவன் உலகத்தில்
 பாராட்டுதற்குரியவன் ஆகிறான். தாய்-தந்தையரின்
 உத்தரவுகளை மீறுகின்ற தாழ்ந்த குணமுள்ள
 மனிதன் மஹாப்ரளயம் வரையில் நரகத்தில்
 உழல்கிறான். நோயாளியான, முதுமையடைந்த,
 வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருளில்லாத,
 குருடரான, செவிடரான தந்தையைத் தவிக்கவிட்டுச்
 சென்றுவிடுகின்ற மகன் ரௌரவ நரகத்தை
 அடைகிறான்.† இது மட்டுமல்ல, தீண்டத்தகாத
 வனாகவும், ம்லேச்சனாகவும், சண்டாளனாகவும்
 பிறப்பெடுக்க நேரிடுகின்றது. பெற்றோரைக்
 காப்பாற்றாமையால் அவனுடைய எல்லாப்
 புண்யங்களும் அழிந்து விடுகின்றன. தாய்-
 தந்தையரை வழிபடாத மகனுக்கு தீர்த்த
 யாத்ரைகளினாலும், தேவர்களை ஆராதிப்பதாலும்
 கிடைக்கவேண்டிய பலன் கிடைப்பதில்லை.

† பித்ரோ யஸ்ய த்ருப்யந்தி ஸேவயா ச குணேந ச |
 தஸ்ய பாகீரதீஸ்தாநமஹந்யஹநி வர்ததே ||
 ஸர்வதீர்த்தமயீ மாதா ஸர்வதேவமய: பிதா |
 மாதரம் பிதரம் தஸ்மாத் ஸர்வயத்நேந பூஜயேத் ||
 மாதரம் பிதரம் சைவ யஸ்து குர்யாத் ப்ரத்யக்ஷினம் |
 ப்ரத்யக்ஷிணீக்ருதா தேந ஸப்தத்வீபா வஸுந்தரா ||
 ஜாநுநீ ச கரௌ யஸ்ய பித்ரோ: ப்ரணமத: ஸிர: |
 நிபதந்தி ப்ருதிவ்யாம் ச ஸோக்ஷயம் லபதே திவம் ||

(பத்மபுராணம், ஸ்ருஷ்டிகுண்டம் 47/7-13)

† ரோகிணம் சாபி வ்ருத்தம் ச பிதரம் வ்ருத்திகர்ஸிதம் |
 விகலம் நேத்ரகர்ணாப்யாம் த்யக்த்வா குச்சேச்ச ரௌரவம் ||
 (பத்மபுராணம், ஸ்ருஷ்டிகுண்டம் 47/19)

அந்தணர்களே! இது ஸம்பந்தமாக நான் உங்களுக்கு ஒரு பழைய வரலாற்றினைக் கூறுகின்றேன். கவனமாகக் கேளுங்கள். இதைக் காது கொடுத்துக் கேட்பதனால் இந்தப் பூவுலகில் ஒருபொழுதும் மோஹம் உங்களைச் சூழ்ந்து கொள்ளாது.

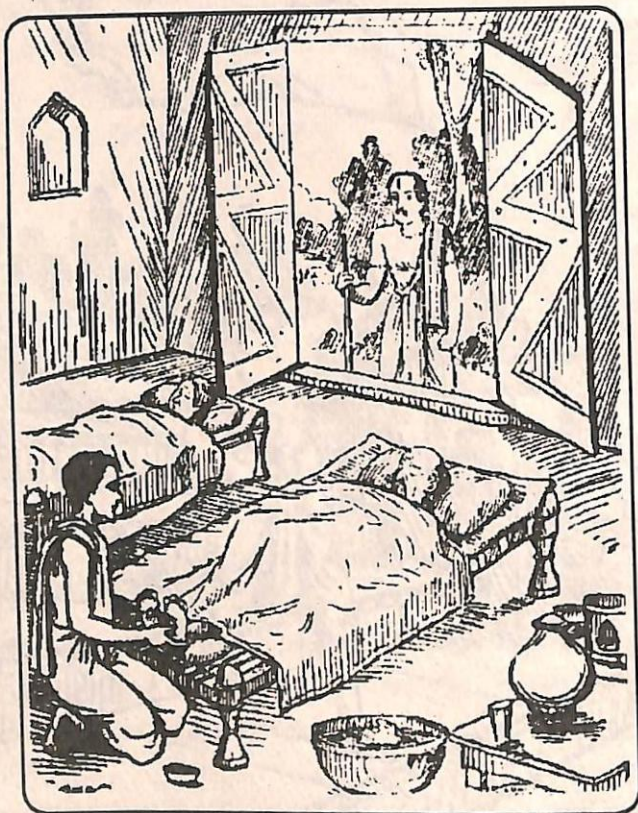
முன்னொரு காலத்தில் நடந்த விஷயம் - நரோத்தமன் என்ற பெயருள்ள அந்தணன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் தன்னுடைய பெற்றோரைப் புறக்கணித்துவிட்டு தீர்த்த யாத்ரைக்குப் புறப்பட்டான். எல்லாப் புனித ஸ்தலங்களையும் சுற்றி வந்த அந்த அந்தணனுடைய ஆடைகள் ஒவ்வொரு நாளும் எந்த ஆதாரமுமின்றி வானவெளியிலேயே உலர்ந்தன. இதனால் அவனுடைய மனதில் மிகவும் கர்வம் உண்டாயிற்று. எனக்கு ஸமமான புண்யாத்மாவும், புகழ் பெற்றவனும் வேறு யாரும் இருக்க முடியாது என்று அவன் நினைக்க ஆரம்பித்தான். ஒரு நாள் அவன் தன் முகத்தை உயர்த்தி இதை வாய்விட்டுப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது, ஒரு கொக்கு அவனுடைய வாயில் எச்சமிட்டுவிட்டது. அதனால் மிகுந்த சினம் கொண்ட அந்த அந்தணன் கொக்கைச் சபித்துவிட்டான். பாவம்! கொக்கு சாம்பலாகித் தரையில் விழுந்துவிட்டது. அந்நொடியிலேயே மஹாமோஹம் அவனைக் கவ்விக் கொண்டுவிட்டது. அந்தப் பாவத்தின் காரணமாக வானவெளியில் அவனது ஆடைகள் நிற்கவில்லை. இதனால் அவனுக்கு மிகவும் துக்கம் உண்டாயிற்று. அப்பொழுது அசுரீரி (வானவெளியில் ஒரு குரல்)

எழும்பியது- “அந்தணனே! நீ உடனே பரம தர்மாத்மாவான மூக[†] சண்டாளனிடம் போ. அங்கு செல்வதனால் தர்மம் பற்றிய உண்மையான அறிவு உனக்கு ஏற்படும். நன்மை உண்டாகும்.”

இந்த அசரீரியைக் கேட்ட ப்ராம்மணன், மூக சண்டாளனிடம் சென்றான். அங்கு சென்ற

[†] ‘மூக’ என்றால் ஊமை என்று பொருள். ஆனால் இவன் ஊமை இல்லை. அதிகம் பேசமாட்டான். ஆகவே மூக சண்டாளன் என்று அழைக்கப்பட்டான். அவன் பரமஞானியாக விளங்கினான்.

அந்தணன், சண்டாளன் தன் தாய்-தந்தையருக்குப் பலவிதங்களிலும் பணி செய்வதில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். குளர்காலத்தில் பெற்றோர் குளிப்பதற்காக வெந்நீர் கொண்டு வந்து தருவதையும், அவர்களுக்கு எண்ணெய் தேய்த்து விடுவதையும், அவர்கள் குளிக்காய்வதற்காக குழுட்டியில் நெருப்புத்தணல் போட்டு வைப்பதையும், அருகிலிருந்து உணவு

பரிமாறுவதையும், அவர்கள் உணவு உட்கொண்ட பிறகு அவர்களுக்கு வெற்றிலை மடித்துத் தருவதையும், பருத்தி ஆடைகள் அணிவிப்பதையும் கண்டான். அவர்களுக்கு சுவையான உணவையே அளித்து வந்ததையும், வசந்த காலத்தில் நறுமணம் கொண்ட மலர் மாலைகள் அணிவித்து மகிழ்வதையும் கவனித்தான். மூக சண்டாளன் தன் பெற்றோரின் ஸுகத்திற்காகவும், சௌக்யத்திற்காகவும் எல்லாப் பொருட்களையும் சேகரித்துத் தந்து பலவிதமான தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்வான். கோடைகாலத்தில் விசிறியால் விசிறி, ஸுகம் தரும் காற்று வரச் செய்வான். இவ்விதம் நாள்தோறும் அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்தபின் தான் உணவு உட்கொள்வான். தன் தாய்-தந்தையரின் கஷ்டங்களையும், களைப்பையும் போக்குவதே அவனுடைய நியமமாக இருந்தது. இந்தப் புண்ய கர்மங்களின் பயனாக அந்தச் சண்டாளனுடைய வீடு, கம்பம், சுவர் போன்ற ஆதாரங்களின் தேவையில்லாமலேயே வானவெளியில் மிதந்தபடி அமைந்திருந்தது. மூவுலகத்தின் தலைவரான பகவான் ஸ்ரீஹரி அவனுடைய வீட்டில் தேஜோமயமான ப்ராம்மண உருவில் தங்கி பல லீலைகள் புரிந்துவந்தார். ஸத்ய வடிவமான பரமாத்மா, தன்னுடைய ஸத்யமயமானதும், ஒளி பொருந்தியதும் ஆன விக்ரஹத்தின் மூலம் சண்டாளனின் இல்லமாகிய கோயிலின் அழகைப் பெருக்கினார். இதையெல்லாம் பார்த்த ப்ராம்மணன் நரோத்தமனுக்கு மிகுந்த வியப்பு ஏற்பட்டது. அவன் சண்டாளனிடம், 'நான்

உலகமனைத்திற்கும் பயனளிக்கக்கூடிய சில கேள்விகளை உன்னிடம் கேட்கப் போகிறேன். நீ அவற்றிற்கு விடையளிப்பதற்காக என்னருகில் வா' என்றான்.

மூக சண்டாளன் கூறினான்- “அந்தணரே! நான் இப்பொழுது என் பெற்றோர்களுக்கு ஸேவை செய்து கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே இப்பொழுது தங்களிடம் நான் எப்படி வருவேன்? அவர்களுக்கு ஸேவை செய்துவிட்டுத் தங்கள் தேவையைப் பூர்த்தி செய்கிறேன். அதுவரை என் வீட்டுவாசலிலேயே அமர்ந்திருங்கள். விரைவில் வந்து தங்களுக்கு விருந்துபசாரம் செய்கிறேன்.”

சண்டாளனுடைய இந்த பதிலைக் கேட்டதுமே அந்தணன் நரோத்தமன் மிகவும் வெகுண்டு- “என்னைப் போன்ற ப்ராம்மணனுக்குப் பணி செய்வதைவிட, உனக்கு வேறு என்ன பெரிய வேலை?” என்று கேட்டுக் கொதித்தெழுந்தான்.

ஆனால் சண்டாளன் மிகவும் பணிவாகப் பதிலளித்தான்- “ஐயா! தாங்கள் வீணாக கோபப்படுகிறீர்கள். நான் கொக்கல்ல. தங்களுடைய கோபம் கொக்கினிடம் மட்டும் செல்லும். பிறரிடம் அல்ல. இப்பொழுது தங்களுடைய ஆடைகள் வானவெளியில் உலருவதுமில்லை; தங்குவதுமில்லை. ஆகவே தாங்கள் அசரீரியின் குரலைக் கேட்டு என்னிடம் வந்துள்ளீர்கள். கொஞ்ச நேரம் தங்குங்கள். தங்களுடைய கேள்விகளுக்கு விடையளிக்க வருகிறேன். இல்லாவிடில் தாங்கள் இங்கு காத்திராமல் ஒரு பதிவ்ரதையான பெண்மணியிடம் செல்லுங்கள். பதிவ்ரதையான

பெண்மணியைத் தர்சித்தால் தங்களுடைய விருப்பம் நிறைவேறும்.”

வ்யாஸ பகவான் மேலும் கூறினார்-
சண்டாளனுடைய வீட்டிலிருந்து ப்ராம்மண உருவம் கொண்ட விஷ்ணு பகவான் வெளிப்பட்டு வந்து அந்தணனை நோக்கி, ‘நீ என்னுடன் வா, நான் உன்னை பதிவ்ரதையை தர்சிக்க அழைத்துச் செல்கிறேன்’ என்றார். இதைக் கேட்ட நரோத்தமனுடைய வியப்பு மேலும் அதிகரித்தது. அவன் அந்த அந்தணருடன் செல்ல இசைந்தான். வழியில் அவரிடம், ‘பெண்களும் வசிக்கும் இந்தச் சண்டாளனுடைய வீட்டில் ஏன் குடியிருக்கிறீர்கள்?’ என்று கேட்டான்.

அந்தண வேடத்திலிருந்த பகவான்-
“அந்தணரே! இப்பொழுது உங்களுடைய உள்ளத்தில் தூய்மை இல்லை. பதிவ்ரதையான அப்பெண்மணியை தர்சித்த பிறகுதான் உங்களால் என்னைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும்” என்று பதிலளித்தார்.

அந்தணன்- “ஐயா! அந்தப் பதிவ்ரதை யார்? அவளுடைய சாஸ்த்ர அறிவு எவ்வளவு? நான் எதற்காக அவரிடம் செல்ல வேண்டும் என்பதையும் விளக்குங்கள்” எனக் கேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான் கூறினார்- அந்தணரே! நதிகளில் கங்கையும், பெண்களில் பதிவ்ரதையும், தேவர்களில் பகவான் ஸ்ரீவிஷ்ணுவும் சிறந்தவர்கள். எந்தப் பதிவ்ரதையான பெண்மணி தினமும் தன்னுடைய கணவருக்கு நலன் பயக்கும் முயற்சியிலேயே

ஈடுபட்டிருக்கிறாளோ, அவள் தன் தந்தையின் குலம், கணவரின் குலம் இரண்டையும் நூறு தலைமுறைகள் கரையேற்றிவிடுகிறாள்.[†]

அந்தணன் வினவினான்— “உத்தமரே! எப்படிப்பட்டப் பெண் பதிவ்ரதையாகக் கருதப்படுகிறாள்? அவளுடைய அடையாளங்கள் என்ன? நான் நன்கு புரிந்து கொள்ளும்படியாக விளக்குங்கள்.”

ஸ்ரீபகவான் கூறினார்— எந்தப் பெண்மணி தன் மகனிடம் செலுத்தும் அன்பைவிட நூறு மடங்கு அதிகமான சிநேக பாவத்துடன் கணவனை ஆராதிக்கின்றாளோ, அவரை அரசனுக்கு ஒப்பானவராக நினைத்து பயப்படுகிறாளோ, கணவரையே கடவுளுடைய உருவமாகக் கருதுகின்றாளோ அவள் பதிவ்ரதை எவள் குடும்ப வேலைகளில் வேலைக்காரியைப் போலவும், கணவருடன் கேளிக்கை புரிவதில் வேசியைப் போலவும், உணவு படைக்கும் நேரத்தில் தாயைப் போலவும் நடந்து கொள்கின்றாளோ, எவள் ஆபத்துக் காலத்தில் கணவருக்கு நேர்மையான ஆலோசனை கூறுவதில் அமைச்சரைப் போல் விளங்குகின்றாளோ, அந்தப் பெண் பதிவ்ரதை என்று கருதப்படுகிறாள். மனம், வாக்கு, சரீரம், செயல்கள் முதலியவற்றால் எவள் கணவருடைய உத்தரவை மீறாதவளாக இருக்கின்றாளோ, கணவர் சாப்பிட்ட பிறகே தான் உணவு கொள்கின்றாளோ,

† பதிவ்ரதா ச யா நாரீ பத்யுந்தித்யம் ஹிதே ரதா ।

குலத்வயஸ்ய புருஷாநுத்தரேத்ஸா ஸதம் ஸதம் ॥

(பத்மபுராணம், ஸ்ருஷ்டிகுண்டம் 47/51)

அப்படிப்பட்ட பெண்ணை பதிவ்ரதை என்று கருதவேண்டும். எந்தெந்தப் படுக்கைகளில் கணவர் உறங்குகிறாரோ, அவற்றையெல்லாம் தூய்மையாக வைத்து அவருக்குப் பணி செய்கின்றாளோ, கணவரிடம் பொறாமை கொள்வதில்லையோ, கஞ்சத்தனம் இல்லாமலும், தற்பெருமையில்லாமலும் கணவரிடமிருந்து மரியாதை-அவமரியாதை எது கிடைத்தாலும் அதை ஸமமாக ஏற்றுக் கொள்கிறாளோ, அப்படிப்பட்ட பெண்மணியை பதிவ்ரதை என்றும், கற்புக்கரசி என்றும் சொல்கிறோம். பண்புள்ள பெண்மணி, ஆடை அலங்காரங்களுடன் விளங்கும் பிற ஆண்களைக் கண்டால் அவர்களை தன் அண்ணன்-தம்பிகளாகவோ, தந்தையாகவோ அல்லது மகனாகவோ தான் கருதுவாள். அவளும் பதிவ்ரதை.† ப்ராம்மணோத்தமரே! நீங்கள் அந்தப்

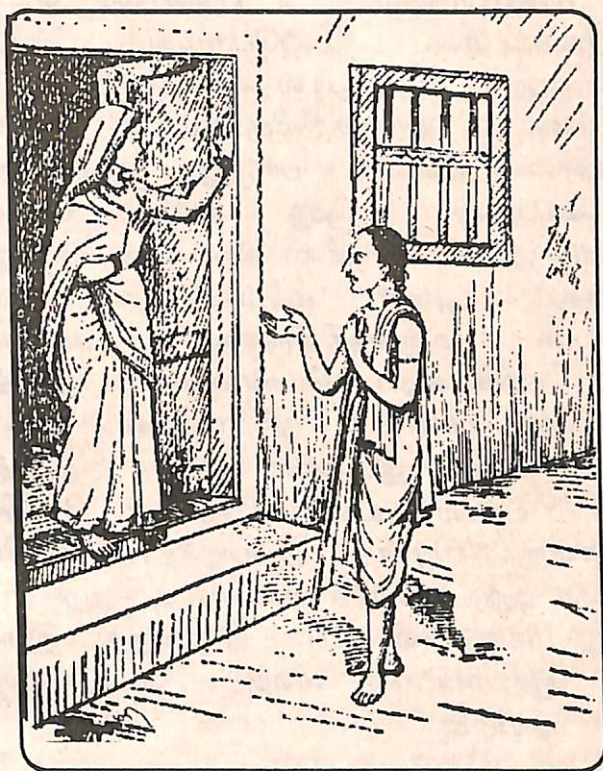
† புத்ராச்சுதகுணம் ஸ்நேஹாத்ராஜாநம் ச ப்யாதத₂ ।
 ஆராத்யேத் பதிம்ஸௌரிம் யா பஸ்யேத் ஸா பதிவ்ரதா ॥
 கார்யே தூஸீ ரதௌ வேஸ்யா பேராஜநே ஜநீஸமா ।
 விபத்ஸு மந்த்ரிணீ பூர்து; ஸா ச பூர்யா பதிவ்ரதா ॥
 பூர்துராஜ்ஞாம் ந லங்கேத்யா மநோவாக்காயகர்மபி; ।
 பூக்தே பதௌ ஸதூசாத்தி ஸா ச பூர்யா பதிவ்ரதா ॥
 யஸ்யாம் யஸ்யாம்து ஸய்யாயாம் பதிஸ்ஸ்வபிதி யத்தத: ।
 தத்ர தத்ர ச ஸா பூர்துரர்சாம் கரோதி நித்யஸ: ॥
 நைவ மத்ஸரதாம் யாதி ந கார்பண்யம் ந மாநிநீ ।
 மாநேமாதே ஸமாநத்வம் யா பஸ்யேத் ஸா பதிவ்ரதா ॥
 ஸுவேஷம் யா நரம் த்ருஷ்ட்வா பூராதரம் பிதரம் ஸாதம் ।
 மந்யதே ச பரம் ஸாத்வீ ஸா ச பூர்யா பதிவ்ரதா ॥

(பத்மபுராணம், ஸ்ருஷ்டிக்ஷண்டம் 47/55-60)

பதிவ்ரதையிடம் சென்று உங்களுடைய
மனத்திலுள்ளதைச் சொல்லுங்கள். அவளுடைய
பெயர் சுபா. அவள் அழகான இளம்பெண். அவள்
தயை நிறைந்தவள். மிகவும் புகழ் பெற்றவள்.
நீங்கள் அவளிடம் சென்று உங்களுக்கு
நன்மையானதைப் பற்றிக் கேட்டுத் தெரிந்து
கொள்ளுங்கள்.

வ்யாஸ பகவான் கூறுகிறார்— இவ்விதம்
சொல்லிவிட்டு, ப்ராம்மண உருவத்தில் இருந்த
பகவான் விஷ்ணு மறைந்துவிட்டார். அவர்
இவ்விதம் மறைந்துவிட்டதைக் கண்டு
நரோத்தமனுக்கு மிகவும் வியப்பு ஏற்பட்டது.
அங்கிருந்து அவன் பதிவ்ரதையின் வீட்டிற்குச்
சென்று அவளைப் பற்றி விசாரித்தான். அதிதியின்
குரலைக் கேட்ட அந்த பதிவ்ரதைப் பெண்மணி
வேகமாக வீட்டிலிருந்து வந்தாள். அந்தணன்
ஒருவன் வந்திருப்பதைப் பார்த்து வாசற்படியிலேயே
நின்று கொண்டாள். ப்ராம்மணன் அவளைப்
பார்த்து மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் கூறினான்— “தேவி!
நீங்கள் எதைக் கண்டீர்களோ, எவ்வாறு புரிந்து
கொண்டீர்களோ, அவற்றின் அடிப்படையில்
தாங்களே ஆலோசித்து எனக்கு ப்ரியமானதையும்,
நன்மையானதையும் சொல்லுங்கள்.”

பதிவ்ரதை கூறினாள்— ப்ராம்மணரே!
இப்பொழுது நான் கணவருக்கு ஸேவை செய்ய
வேண்டிய நேரம். எனக்கு ஓய்வில்லை. ஆகவே,
தங்களுடைய வேலையைப் பிறகு கவனிக்கிறேன்.
இப்பொழுது என்னுடைய விருந்துபசாரத்தை
ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

அந்தணன் கூறினான்- மங்களமானவளே!
இப்பொழுது எனக்குப் பசியோ, தாகமோ,
களைப்போ இல்லை. நான் விரும்புவதைச்
சொல்லுங்கள். இல்லாவிடில் உங்களுக்குச் சாபம்
கொடுத்துவிடுவேன்.

அப்பொழுது அந்தப் பதிவ்ரதை-
“ப்ராம்மணோத்தமரே! நான் கொக்கல்ல. தாங்கள்
தர்ம துலாதாரனிடம் செல்லுங்கள். அவரிடமே
தங்களுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடியதைக்
கேளுங்கள்” என்றான். இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு

அந்த மஹாபாக்யவதியான பதிவ்ரதை வீட்டினுள் சென்றுவிட்டாள். அப்பொழுது அந்தணன், சண்டாளனுடைய வீட்டில் கண்டதுபோல் அங்கும் ப்ராம்மண உருவத்திலிருக்கும் பகவானைப் பார்த்தான். அவரைப் பார்த்து அவன் மிகவும் வியப்படைந்தான். பிறகு ஏதோ யோசித்துக் கொண்டு அவர் அருகில் சென்றான். வீட்டிற்குள் சென்றதும் அவன் மகிழ்ச்சியுடன் விளங்கும் ப்ராம்மண உருவத்திலிருக்கும் பகவானையும், அந்தப் பதிவ்ரதைப் பெண்ணையும் தர்சித்தான். அவர்களைப் பார்த்து நரோத்தமன் கூறினான்- “ஐயா! வேறு இடத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சியை இந்தப் பதிவ்ரதையான தேவியும் கூறினாள். சண்டாளனும் முன்பு அப்படித்தான் கூறினான். இவர்கள் அந்த நிகழ்ச்சியை எப்படி அறிந்தார்கள்? எனக்கு மிகவும் வியப்பாக இருக்கிறது. இதைவிட அதிக ஆச்சரியமான விஷயம் வேறு ஏதாவது இருக்க முடியுமா?”

ஸ்ரீபகவான் கூறினார்- ஐயா! மஹாத்மாக்கள் தாம் செய்த மிகுந்த புண்யத்தாலும், நன்னடத்தையின் சக்தியினாலும் எல்லாக் காரணங்களையும் அறிந்து கொள்கிறார்கள். அதைக் கண்டு தங்களுக்கு ஆச்சரியம் உண்டாகிறது. முனிவரே! இப்பொழுது அந்தப் பதிவ்ரதை உங்களிடம் என்ன கூறினாள்?

அந்தணன் கூறினான்- அவள் என்னை தர்ம துலாதாரனிடம் சென்று கேள்வி கேட்கும்படி அறிவுரை கூறினாள்.

ஸ்ரீபகவான் கூறினார்- “சிறந்த முனிவரே! வாரும். நான் உங்களை அவனிடம் அழைத்துச்

செல்கிறேன்.” இவ்விதம் கூறிக் கொண்டே பகவான் செல்ல ஆரம்பித்ததும் ப்ராம்மணன், அந்த துலாதாரன் எங்கிருக்கிறான்? என்று கேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான் கூறினார்— பலவிதமான பொருட்கள் விற்கப்படுகின்ற, ஏராளமான மக்கள் கூடுகின்ற கடைத்தெருவில், வைசியன் துலாதாரன் இங்குமங்கும் பொருட்களை வாங்குவதும், விற்பதுமாக இருப்பான். அவன் ஒருபொழுதும் மனத்தாலோ, வாக்காலோ, செயலினாலோ யாருக்கும் எவ்விதத் தீங்கும் செய்யவில்லை. அவன் பொய் பேசியதில்லை. எந்தவிதமான தீய செயலையும் செய்ததில்லை. அவன் எல்லோருக்கும் நன்மை செய்வதிலேயே ஈடுபட்டிருக்கிறான். எல்லோரிடமும் ஸமத்வ உணர்வு கொண்டவன். மண்கட்டி, கல், தங்கம் மூன்றையும் ஸமமாக நினைப்பவன். ஜவ்வரிசி, உப்பு, எண்ணெய், நெய், தானியக்குவியல் மற்றும் எந்தப் பொருளானாலும் மக்கள் அவனுடைய பேச்சை நம்பிக் கொடுக்கல், வாங்கல் செய்வார்கள். உயிர் போகும் நிலை வந்தாலும் அவன் உண்மை பேசுவதை விடமாட்டான். ஒருபொழுதும் பொய் பேசமாட்டான். ஆகவே அவன் ‘தர்ம துலாதாரன்’ என்று அழைக்கப்படுகிறான்.

ஸ்ரீபகவான் இவ்விதம் கூறியதும் அந்தணன் பலவிதமான பொருட்களை விற்றுக் கொண்டிருந்த துலாதாரனைப் பார்த்தான். அவன் விற்க வேண்டிய பொருட்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தான். நிறைய ஆடவர்களும், பெண்களும் அவனைச் சூழ்ந்து நின்று கொண்டிருந்தனர். அந்தணனைப் பார்த்ததும்

துலாதாரன் இனிமையான குரலில்-
 “ப்ராம்மணரே! தாங்கள் இங்கு வருகை தந்துள்ள
 காரணம் என்ன?” என்று கேட்டான்.

அந்தணன் கூறினான்- எனக்கு ஏதேனும்
 தர்மோபதேசம் செய். அதற்காகவே நான்
 உன்னிடம் வந்திருக்கிறேன்.

துலாதாரன் கூறினான்- அந்தணரே! மக்கள்
 என்னைச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வரையில்
 நான் சிந்தனையின்றி இருக்க முடியாது. இங்கு
 நாள் முழுவதும் இரவு வரை இதே நிலைதான்
 இருக்கும். ஆகவே தாங்கள் நான் சொல்வதை
 ஏற்றுக் கொண்டு தர்மாகரன் என்பவரிடம்
 செல்லுங்கள். கொக்கு இறந்ததினால் ஏற்பட்ட
 குற்றம், வானவெளியில் ஆடை உலர்ந்த ரஹஸ்யம்
 எல்லாம் அதன்பின் உங்களுக்கும் விளங்கும்.
 தர்மாகரனுடைய பெயர் அத்ரோஹகன். அவர்
 மிகவும் நல்லவர். அவரிடம் செல்லுங்கள்.
 அவருடைய உபதேசங்களினால் தங்களுடைய
 விருப்பங்கள் நிறைவேறும்.

இவ்விதம் கூறிவிட்டு துலாதாரன்
 வாங்குவதிலும் விற்பதிலும் ஈடுபட்டு விட்டான்.
 அப்பொழுது ப்ராம்மண உருவத்திலிருந்த
 பகவானிடம்- “ஐயா! துலாதாரன் கூறியபடி நான்
 நல்லோரான அத்ரோஹகரிடம் செல்ல
 விரும்புகிறேன். ஆனால் அவருடைய வீடு இருக்கும்
 இடம் எனக்குத் தெரியாது” என்றான்.

ஸ்ரீபகவான் கூறினார்- “வாருங்கள்! நான்
 உங்களுடன் அவருடைய வீட்டிற்கு வருகிறேன்.”

அதன் பிறகு வழியில் சென்று கொண்டே அந்தணன் பகவானிடம் கேட்டான்— “ஐயா! துலாதாரன் தேவர்களுக்கோ, ருஷிகளுக்கோ, பித்ருக்களுக்கோ தர்ப்பணம் செய்வதில்லை. இருந்தபோதும் வேறு இடத்தில் நடந்த என்னுடைய நிகழ்ச்சிகளை அவனால் எப்படி அறிய முடிந்தது? இதனால் எனக்கு மிகவும் வியப்பு ஏற்படுகின்றது. இதற்கான எல்லாக் காரணங்களையும் நீங்கள் கூறுங்கள்.”

ஸ்ரீபகவான் பதிலளித்தார்— ப்ராம்மணரே! அவன் ஸத்ய பலத்தினாலும், ஸமத்வ உணர்வினாலும் மூவுலகத்தின் மீதும் வெற்றி கொண்டிருக்கிறான். ஆகவே பித்ருக்கள், தேவர்கள், முனிவர்கள் அனைவரும் அவனிடம் த்ருப்தியடைந்துள்ளார்கள். தர்மாத்மாவான துலாதாரன் மேலே குறிப்பிட்ட குணங்களின் காரணமாக இறந்தகாலம், எதிர்காலம் யாவற்றையும் அறிவான். ஸத்யத்தைவிடச் சிறந்த தர்மமோ, பொய்யைவிட வேறொரு பாவமோ கிடையாது. எந்த மனிதன் பாவமற்றவனாகவும், ஸமபாவத்துடனும் இருக்கின்றானோ, எவனுடைய மனம் விரோதிகள், நண்பர்கள், உதாஸீனர்கள் ஆகிய எல்லோரையும் ஸமமாக நினைக்கின்றதோ, அவனுடைய எல்லாப் பாவங்களும்

† ஸத்யேந ஸமபூவேந ஜிதம் தேந ஜகத்த்ரயம் ।

தேநாத்ருப்யந்த பிதரோ தேவா முநிகுணை: ஸஹ ॥

பூதபய்யப்ரவ்ருத்தம் ச தேந ஜாநாதி துர்மிக: ।

நாஸ்தி ஸத்யாத்பரோ துர்மோ நாந்ருதாத்தபாதகம் பரம் ॥

(பத்மபுராணம், ஸ்ருஷ்டிகுண்டம் 47/92-93)

நசித்துவிடுகின்றன. அவன் பகவான்
 ஸ்ரீவிஷ்ணுவுடன் ஐக்யமாகி விடுகிறான்
 (ஸாயுஜ்யம் அடைகிறான்). உண்மையில் ஸமத்வ
 உணர்வுதான் தர்மம். ஸமமாக பாவிப்பது தான்
 மேலான தவம். எவனுடைய உள்ளத்தில் ஸமத்வ
 உணர்வு எப்பொழுதும் நிலைத்திருக்கின்றதோ,
 அவனே எல்லா உலகங்களிலும் சிறந்தவனாகவும்,
 யோகிகளில் ஒருவனாக எண்ணக்கூடியவனாகவும்,
 பேராசையற்றவனாகவும் இருப்பான். இவ்விதம்
 எல்லாவிதங்களிலும் ஸமத்வ உணர்வுடன் நடந்து
 கொள்பவன் தன்னுடைய பல தலைமுறைகளைக்
 கரையேற்றி விடுகிறான். அந்த மனிதனிடம்
 உண்மை, புலனடக்கம், மனக்கட்டுப்பாடு, தைர்யம்,
 ஸ்திரத்தன்மை, பேராசையின்மை, சோம்பலின்மை
 ஆகிய எல்லா குணங்களும் நிலைத்திருக்கும்.
 ஸமத்வ உணர்வின் மஹிமையால் தர்மம் தெரிந்த
 மனிதன் தேவலோகம், மனித உலகம் இவற்றில்
 நடைபெறும் செய்திகள் அனைத்தையும் அறிந்து
 கொள்கிறான். அவனுடைய இதயத்தில் பகவான்
 விஷ்ணு வீற்றிருக்கிறார். ஸத்யம், எளிமை முதலிய
 பண்புகளில் அவனுக்கு இணையானவன் இந்த
 உலகில் வேறு எவரும் இல்லை. அவன் தர்மத்தின்
 கண்கண்ட உருவமாகத் திகழ்கிறான். அவனே இந்த
 உலகத்தை நிலைத்திருக்கச் செய்கிறான்.

அந்தணன் கூறினான்— ப்ராம்மணப்
 பெரியவரே! தங்களுடைய க்ருபையினால் எனக்குத்
 துலாதாரன் ஸர்வக்ஞன் (எல்லாம் அறிந்தவன்)
 ஆன காரணம் தெரிந்துவிட்டது. இப்பொழுது
 அத்ரோஹகருடைய வரலாற்றைச் சொல்லுங்கள்.

ஸ்ரீபகவான் கூறினார்— அந்தணரே! பழைய காலத்தில் ஒரு ராஜகுமாரனுடைய மனைவி மிகவும் அழகுள்ளவளாகவும், இளமையுடனும் இருந்தாள். அவள் நல்ல குலத்தில் பிறந்தவள். அவள் மன்மதனுடைய மனைவி ரதியைப் போலவும், இந்த்ரனுடைய மனைவி இந்த்ராணியைப் போலவும் மிகவும் வசீகரமாக இருந்தாள். அரசகுமாரர் அவளைத் தன் உயிருக்கு ஸமமாக நேசித்தார். அழகுமிக்க அப்பெணிமணியின் பெயரும் சுந்தரி. ராஜகுமாரன் அரச வேலையாகத் திடீரென்று வெளியூர் செல்ல நேரிட்டது. “என் உயிரைவிட அதிகமாக நேசிக்கும் என்னுடைய மனைவியை எந்த இடத்தில் நான் விட்டுச் சென்றால் அவளுக்கும், அவளுடைய கற்புக்கும் நிச்சயமான பாதுகாப்பு இருக்கும்” என்று அவன் தன் மனத்திற்குள்ளேயே யோசித்தான். இந்த விஷயம் பற்றி நன்கு யோசித்து திடீரென்று அத்ரோஹகருடைய வீட்டிற்கு வந்து தன்னுடைய மனைவிக்குப் பாதுகாப்பளிப்பது பற்றிக் கேட்டார். அவருடைய பேச்சைக் கேட்டு அத்ரோஹகருக்கு மிகவும் வியப்பு ஏற்பட்டது. அத்ரோஹகர் கூறினார்— “ஐயா! நான் தங்களுடைய தந்தையோ, ஸ்ரோதரனோ இல்லை. நான் தங்களுடைய உறவினன்கூட இல்லை. தங்களுடைய மனைவியின் தாய்-தந்தையரின் குலத்தவனுமில்லை. மேலும் தங்களுடைய நண்பர்களில் ஒருவனுமில்லை. இந்த நிலையில் தாங்கள் இவளை என் வீட்டில் விட்டு வைப்பதனால் எப்படிக் கவலையற்று இருக்க முடியும்?”

இளவரசர் கூறினார்— மஹாத்மாவே! இந்த உலகத்தில் தங்களுக்கு ஸமமாக தர்மத்தை அறிந்தவரும், புலன்களின் மீது வெற்றி கொண்டவரும் வேறு எவருமில்லை.

இதைக் கேட்டு அத்ரோஹகர் அந்த அறிவாளியான அரசகுமாரனிடம் கூறினார்— “ஸஹோதர! பிறகு என் மீது குற்றம் சொல்லக்கூடாது. முவுலகத்தையும் மயக்கும் இப்பெண்மணியை எந்த மனிதனால் பாதுகாப்பாக வைத்து காப்பாற்ற முடியும்?”

அரசகுமாரர்— “இதையெல்லாம் நன்கு யோசித்த பிறகுதான் நான் தங்களிடம் வந்திருக்கிறேன். இவள் தங்களுடைய வீட்டிலேயே இருக்கட்டும். நான் சென்று வருகிறேன்” என்றார்.

அரசகுமாரன் இவ்விதம் சொன்ன பிறகும் அவர் கூறினார்— “ஸஹோதர! இந்த அழகு நிறைந்த நகரத்தில் அநேக விடபுருஷர்கள் (பெண்ணாசை கொண்ட மனிதர்கள்) இருக்கிறார்கள். இங்குள்ள மகளிரின் கற்புக்கு எப்படிப் பாதுகாப்புத் தரமுடியும்?” இதைக் கேட்ட இளவரசர் மறுபடியும் கூறினார்— “எப்படியாயினும் சரி நீங்கள் பாதுகாப்பளிக்க வேண்டும். நான் செல்கிறேன்!” இல்லறத்தவரான அத்ரோஹகர் தர்மசங்கடத்தில் ஆழ்ந்தார். “ஐயா! நான் தகுதியானது என்றும், நன்மை பயக்கும் என்றும் நினைத்து இவளுடன் எப்பொழுதும் தகுதியற்ற முறையிலேயே நடந்து கொள்வேன். அப்பொழுதுதான் இவள் என் வீட்டில் பாதுகாப்பாக இருக்க முடியும். இல்லாவிடில்

பாதுகாக்க முடியாத இந்தப் பொருளின் பாதுகாப்புக்காகத் தாங்களே அனுகூலமானதும், பரியமானதும் ஆன உபாயத்தைக் கூறுங்கள். இவள் என்னுடைய படுக்கையிலேயே என்னுடைய மனைவியுடன் ஒரு பக்கத்தில் படுக்க வேண்டியிருக்கும். அப்படி இருந்தபோதிலும் தாங்கள் இவளை உங்கள் மனைவியாகவே நினைப்பீர்களானால் இவள் இங்கு இருக்கலாம்; இல்லாவிடில் இவள் இங்கிருந்து போய்விட்டும்.”

இதைக் கேட்டு இளவரசர் சிறிதுநேரம் யோசித்துவிட்டுக் கூறினார்— “ஐயா! நான் தாங்கள் சொன்னதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். தங்களுக்கு எது அனுகூலமானதாகத் தோன்றுகிறதோ அப்படியே செய்யுங்கள்.” இவ்விதம் கூறிவிட்டு அரசகுமாரன் தன்னுடைய மனைவியிடம் கூறினான்— “சுந்தரி! நீ இவர் சொல்வதுபடியே செய். உன்மீது ஒரு குற்றமும் ஏற்படாது. இது என் கட்டளை.” இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு அவர் தன்னுடைய தந்தையான அரசனின் உத்தரவின்படி, போகவேண்டிய இடத்திற்குச் சென்றுவிட்டார். அதற்குப் பிறகு இரவில் அத்ரோஹகர் தான் கூறியபடியே செய்தார். அந்த தர்மாத்மா தினந்தோறும் இரண்டு பெண்களுக்கும் நடுவிலேயே படுத்து கொண்டு தூங்கினார். இருந்தபோதிலும் அவர் தன்னுடைய மனைவி விஷயத்திலும், அன்னியப் பெண்மணி விஷயத்திலும் தர்மம் தவறாமல் இருந்தார். தன் மனைவியின் ஸ்பர்சத்தினால் மட்டுமே அவருக்கு இன்பம் துய்க்கும் ஆசை தோன்றும். மறுபக்கம் இருந்த அரசகுமாரருடைய மனைவியின்

ஸ்தனங்கள் கூட அடிக்கடி அவருடைய முதுகில் படும். ஆனாலும் அவருடைய மனதில் ஒரு மகனுக்குத் தன் தாயிடம் ஏற்படும் உணர்வே ஏற்படும். அவர் தினந்தோறும் அவளிடம் தாய் போன்ற உணர்வுடனேயே உறுதியாக இருந்தார். சிறிது சிறிதாக அவருடைய உள்ளத்திலிருந்து உடலுறவு ஆசையே முற்றிலுமாகவே நீங்கி விட்டது. இவ்விதம் ஆறுமாதம் கழிந்த பிறகு இளவரசியினுடைய கணவர் அத்ரோஹகருடைய நகரத்திற்கு வந்தார். அவர் மக்களிடம் அத்ரோஹகருக்கும், தன்னுடைய மனைவிக்கும் உள்ள உறவு விஷயமாகக் கேட்டார். மக்கள் தங்கள் தங்களுடைய மனோபாவத்திற்கேற்றபடி பதிலளித்தார்கள். சிலர் அவருடைய ஏற்பாட்டை மிகவும் உத்தமமானது என்றார்கள். சில வாலிபர்கள் வியப்படைந்தார்கள். இன்னும் சிலர்- “ஸஹோதர! நீ உன் மனைவியை அவளிடம் ஒப்படைத்துவிட்டாய்; அவன் அவளுடனேயே படுத்துக் கொள்கிறான். ஆண்-பெண் நெருக்கம் ஏற்பட்டால் இருவருடைய மனமும் எப்படி அமைதியாக இருக்க முடியும்?” என்று கேட்டார்கள். அத்ரோஹகர் அறவழியிலிருந்து வழுவாத தன் அறத்தின் வலிமையால் மக்களுடைய தரம் தாழ்ந்ததும், வெறுக்கத்தக்கதுமானப் பேச்சுக்களை அறிந்து கொண்டார். அப்பொழுது அவருடைய மனதில் மக்களுடைய நிந்தனைப் பேச்சுக்களிலிருந்து விடுபடவேண்டும் என்ற மங்களமான உறுதி தோன்றியது. அவர் தானே விறகுகளைச் சேகரித்து ஒரு பெரிய சிதை தயாரித்தார். அதில் நெருப்பு மூட்டினார். சிதை

கொழுந்துவிட்டு எரியத் தொடங்கியது. அதே நேரத்தில் பராக்ரமசாலியான இளவரசர் அத்ரோஹகருடைய வீட்டை அடைந்தார். அங்கு அவர் தன் மனைவி, அத்ரோஹகர் இருவரையும் பார்த்தார். அவருடைய மனைவியின் முகம் மகிழ்ச்சியினால் மலர்ந்திருந்தது. அத்ரோஹகர் மிகவும் வருத்தமாக இருந்தார். அந்த இருவருடைய

மனநிலைகளையும் தெரிந்து கொண்ட இளவரசர் கூறினார்— “ஸஹோதரரே! நான் தங்களுடைய நண்பன். பல நாட்களுக்குப் பிறகு திரும்பி வந்திருக்கிறேன். தாங்கள் என்னுடன் ஏன் ஒன்றும் பேசாதிருக்கிறீர்கள்?”

அத்ரோஹகர் கூறினார்— “நண்பரே! நான் தங்களுடைய நன்மைக்காக செயற்கரிய செயல் செய்தேன். அது மக்களுடைய பழிச்சொல்லுக்குக் காரணமாகி வீணாகிவிட்டது. ஆகவே நான் அக்னிப்ரவேசம் செய்யப் போகிறேன். எல்லா தேவர்களும், மனிதர்களும் என்னுடைய இந்தச் செயலைப் பார்க்கட்டும்.”

ஸ்ரீபகவான் கூறினார்— இவ்விதம் கூறிவிட்டு அந்த மஹாபுண்யாத்மாவான அத்ரோஹகர் நெருப்பில் ப்ரவேசித்துவிட்டார். ஆனால் நெருப்பினால் அவருடைய உடலையோ, ஆடைகளையோ, முடியையோகூட எரிக்க முடியவில்லை. வானத்தில் நின்றிருந்த எல்லா தேவர்களும் மகிழ்ச்சியடைந்து ‘நன்று! நன்று’ என்று கூறிப் புகழத் தொடங்கினார்கள். எல்லோரும் நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும் அவர் மீது பூமாரி பொழிந்தார்கள். —இளவரசருடைய மனைவியைப் பற்றியும், அத்ரோஹகரைப் பற்றியும் களங்கப்படுத்திப் பேசியவர்களுடைய முகங்களில் பலவிதமான குஷ்டம் தோன்றிவிட்டன. தேவர்கள் அங்கு தோன்றி அத்ரோஹகரை நெருப்பிலிருந்து வெளியே கொண்டு வந்தார்கள். மகிழ்ச்சியுடன் தெய்விக மலர்களால் அவரைப் பூஜித்தார்கள். அவருடைய வரலாற்றைக் கேட்டு முனிவர்கள்கூட

மிகவும் வியப்படைந்தார்கள். எல்லா முனிவர்களும், வெவ்வேறு இனத்தவர்களும் அந்த மஹாதேஜஸ்வியான மஹாத்மாவைப் பூஜித்தார்கள். அவரும் எல்லோருக்கும் சிறப்பாக மரியாதை செய்தார். அப்பொழுது தேவர்களும், அஸுரர்களும், மனிதர்களும் சேர்ந்து அவருக்கு 'ஸஜ்ஜனாத்ரோஹகர்' என்று பெயர் சூட்டினார்கள். அவருடைய பாததூசியினால் தூய்மையடைந்த பூமியில் விவசாயம் செய்ததில் விளைச்சல் அதிகமாயிற்று. தேவர்கள் இளவரசரிடம் கூறினார்கள்- "நீ உன்னுடைய மனைவியை ஏற்றுக் கொள். அத்ரோஹகரைப் போன்ற மனிதர் இந்த உலகத்தில் தோன்றியதில்லை. காமத்தையும், பேராசையையும் வென்ற இப்படிப்பட்ட மனிதர் போல் வேறெவரும் இப்பொழுது உலகத்தில் இல்லை. தேவர்கள், அஸுரர்கள், மனிதர்கள், அரக்கர்கள், மிருகங்கள், பறவைகள், புழுக்கள் முதலிய எந்த ப்ராணிகளினாலும் காமத்தை ஜயிக்க முடியாது. காமம், பேராசை, கோபம் இம்முன்றின் காரணமாகவே உயிரினங்களுக்கு அடிக்கடி பிறப்பெடுக்க நேரிடுகின்றது. காமம் தான் மக்களை உலகத்தளையில் தள்ளுகிறது. பெரும்பாலும் எங்கும் காம உணர்வு இல்லாத மனிதன் கிடைப்பது கடினம். இந்த அத்ரோஹகர் எல்லாவற்றையும் வென்றிருக்கிறார். பதினான்கு உலகங்கள் மீதும் வெற்றி கொண்டவராகத் திகழ்கிறார். இவருடைய இதயத்தில் பகவான் ஸ்ரீவாஸுதேவர் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் எப்போதும் வீற்றிருக்கிறார். இவரை

ஸ்பர்சித்தும், தர்சித்தும் மனிதர்கள் எல்லா
பாவங்களிலிருந்தும் விடுதலை பெற்று
விடுகிறார்கள். பாவமற்றவர்களாகி அழிவில்லாத
ஸ்வர்கத்தை அடைகிறார்கள்.”

இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு தேவர்கள்
விமானங்களின் மீது அமர்ந்து மிகுந்த
மகிழ்ச்சியுடன் விண்ணுலகை அடைந்தார்கள்.
மனிதர்களும் த்ருப்தியடைந்து தங்கள்
தங்களுடைய இடங்களுக்குச் சென்றுவிட்டார்கள்.
ராஜகுமாரரும், அவருடைய மனைவியும்
தங்கள் அரண்மனைக்குச் சென்றார்கள்.
அப்பொழுதிலிருந்து அத்ரோஹகருக்கு தெய்விக
த்ருஷ்டி கிடைத்துவிட்டது. ஆகவே, அவர்
தேவர்களையும் பார்க்கிறார்; முவுலகத்து
விஷயங்களையும் எளிதில் தெரிந்து கொள்கிறார்.

வ்யாஸர் கூறுகிறார்— அதற்குப் பிறகு
அத்ரோஹகர் வசிக்கும் தெருவில் சென்று
அந்தணன் அவரை தர்சித்தான். மிகுந்த
மகிழ்ச்சியுடன் அவரிடம் தர்ம ஸம்பந்தமான
உபதேசங்களையும், தனது நன்மைக்கான
விஷயங்களையும் கேட்டான்.

ஸஜ்ஜனாத்ரோஹகர் கூறினார்— தர்ம தத்வம்
அறிந்த ப்ராம்மணரே! நீங்கள் மனிதர்களில்
சிறந்தவரான வைஷ்ணவரிடம் செல்லுங்கள்.
அவரை தர்சிப்பதால் இப்பொழுது உங்களுடைய
விருப்பம் நிறைவேறும். கொக்கு இறந்த காரணமும்,
வானத்தில் உங்கள் ஆடைகள் உலராத காரணமும்,
உங்களுக்குத் தெரிந்துவிடும். இதைத் தவிர தங்கள்
இதயத்தில் இருக்கும் வேறு ஆசைகள் கூட
நிறைவேறிவிடும்.

இதைக்கேட்ட அந்த அந்தணன், ப்ராம்மண வேடத்தில் இருக்கும் பகவானுடன் மகிழ்ச்சியுடன் வைஷ்ணவர் வீட்டிற்கு வந்தான். அங்கு வந்ததும் எதிரில் அமர்ந்துள்ள தூய்மையான இதயங்கொண்ட தேஜஸ்வியான ஒரு மனிதரைப் பார்த்தான். அவர் எல்லாவிதமான தூய்மையான லக்ஷணங்கள் நிறைந்தவராகவும், தன்னுடைய தேஜஸ்ஸினால் ஒளிமிக்கவராகவும் இருந்தார். தர்மாத்வான அந்தணன் த்யானத்தில் ஆழ்ந்திருந்த ஹரிபக்தரிடம் கூறினான்— “மஹாத்மாவே! நான் வெகுதூரத்திலிருந்து தங்களிடம் வந்திருக்கிறேன். எனக்கு என்னென்ன கடமைகள் தகுதியானவையோ, அவற்றைப் பற்றி உபதேசம் செய்யுங்கள்.”

வைஷ்ணவர் கூறினார்— தேவர்களில் ச்ரேஷ்டரான பகவான் ஸ்ரீவிஷ்ணு உங்களிடம் மகிழ்ச்சி கொண்டவராக இருக்கிறார். இந்த ஸமயத்தில் உங்களைப் பார்த்து என் இதயம் உற்சாகத்தினால் துள்ளுகிறது. ஆகவே உங்களுக்கு இணையற்ற நன்மை ஏற்படும். இப்பொழுது உங்களுடைய மனோரதம் நிறைவேறும். என்னுடைய வீட்டில் பகவான் ஸ்ரீவிஷ்ணு வீற்றிருக்கிறார்.

வைஷ்ணவர் இவ்விதம் சொல்லியதும் அந்தணன் மறுபடியும் அவரிடம் கேட்டான்— “பகவான் ஸ்ரீவிஷ்ணு எங்கு இருக்கிறார்? இன்று தயவு செய்து எனக்கு அவருடைய தர்சனம் கிடைக்கச் செய்யுங்கள்.”

வைஷ்ணவர் கூறினார்— இந்த அழகிய தேவாலயத்தில் நுழைந்து முதலில் பரமேசுவரரை

தர்சனம் செய்து கொள்ளுங்கள். இவ்விதம் செய்வதனால் உங்களை ஜன்ம-மரணத்தளைகளில் கட்டுவிக்கும் பயங்கரமான பாவம் விலகிவிடும்.

அவருடைய பேச்சைக் கேட்டு அந்தணன் தேவாலயத்திற்குள் நுழைந்து பார்த்தான். ப்ராம்மண வேடத்திலிருந்தவரே அங்கு பகவானாக கமலாசனத்தில் வீற்றிருந்தார். அந்தணன் தலையைக் தாழ்த்தி அவருக்கு வணக்கம் செய்தான். மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் அவருடைய இரண்டு திருவடிகளையும் பிடித்துக் கொண்டு கூறினான்- தேவேசுவர! என் மீது ப்ரஸன்னமமாக இருங்கள். நான் தங்களை முதலில் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. ப்ரபோ! இந்த மண்ணுலகம், விண்ணுலகம் இரண்டிலும் நான் தங்களுடைய ஊழியனாகவே இருக்க எனக்கு அருள்புரியுங்கள். தாங்கள் என்னிடம் மகிழ்ச்சியுற்று எனக்கு அருள்புரிய வேண்டும். மதுஸூதன! தாங்கள் வெளிப்படையாக எனக்கு அனுக்ரஹம் செய்திருக்கிறீர்கள். தாங்கள் தங்களுடைய முழுமையான தர்சனம் தந்து அருள்புரிய வேண்டுகிறேன்.

பகவான் ஸ்ரீவிஷ்ணு கூறினார்- அந்தணரே! உங்கள் மீது என்றும் எனக்கு நிறைவான அன்பு உண்டு. தங்களிடமுள்ள அன்பினால் தான் உங்களுக்குப் புண்யாத்மாவான மஹாபுருஷர்களின் தர்சனத்தைச் செய்வித்தேன். புண்யவான்களான மஹாத்மாக்களை ஒரே ஒரு தடவை தர்சித்தாலும், ஸ்பர்சித்தாலும், த்யானம் செய்து அவர்களின் பெயரைச் சொல்வதனாலும், அவர்களுடன் உரையாடுவதாலும் மனிதன் குறைவற்ற ஸ்வர்க ஸுகத்தைப் பெறுகிறான். மஹாபுருஷர்களுடன்

நாள்தோறும் தொடர்பு கொள்வதால் எல்லா பாவங்களும் நசித்து விடுகின்றன. பிறகு மனிதன் முடிவற்ற ஸுகத்தை அனுபவித்து என்னுடன் ஐக்யமாகி விடுகின்றான்.[†] புண்யஸ்தலங்களில் நீராடிப் பகவான் சங்கரரையும், புண்ய புருஷர்களின் ஆசிரமங்களையும் தர்சிப்பவன்கூட என்னுடன் ஐக்யமாகிவிடுகின்றான். ஹரிவாஸரம் எனப்படும் என்னுடைய தினமான ஏகாதசி திதியில் உபவாஸமிருந்து புண்யக் கதைகளைச் சொல்பவனும் என்னுடைய ஸ்வரூபத்துடன் ஐக்யமாகிவிடுகின்றான். என்னுடைய லீலைகளைச் ச்ரவணம் செய்து (கேட்டு), இரவில் கண்விழிப்பவனும்கூட என்னுடன் ஐக்யமாகி விடுகின்றான். ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டரே! தினமும் உயர்ந்த குரலில் பாடியும், வாத்தியங்கள் இசைத்தும் என்னுடைய நாமஸ்மரணம் செய்பவனும் என்னுடன் இணைந்துவிடுகின்றான். தவமுனிவர்கள், அரசர்கள், பெரியோர்கள் முதலியவர்களுக்கு ஒருபொழுதும் துரோகம் செய்யாதவனும் என்னுடன் ஐக்யமாகின்றான். நீங்கள் என்னுடைய பக்தர், புனிதமானவர். ஆனால் நீங்கள் கொக்கிற்கு சாபம் கொடுத்து அதை இறக்கச் செய்தீர்கள். அந்தக் குற்றத்திலிருந்து உங்களுக்கு விடுதலையளிப்

† துர்ஸநாதஸ்பர்ஸநாத்த்யாநாத்கீர்தநாத்யபூஷணாதத்தா ।
ஸக்ருத்புண்யவதாமேவ ஸ்வர்க்யம் சாக்ஷயமஸ்நுதே ॥
நித்யமேவ து ஸம்ஸர்க்யாத் ஸர்வபாபக்ஷயோ பவேத் ।
புக்த்வா ஸுக்யமநந்தம் ச மத்துதேஹே ப்ரவிலீயதே ॥
(பத்மபுராணம், ஸ்ருஷ்டிக்யண்டம் 47/162-63)

பதற்காகவே நான் அங்கே தோன்றி
 புண்யவான்களில் சிறந்தவரும், புனித ஸ்தலத்தின்
 வடிவானவருமான மஹாத்மா மூக சண்டாளரிடம்
 போகும்படி கூறினேன். அந்த மஹாத்மாவை
 தர்சித்து அவர் எவ்விதம் தன்னுடைய
 பெற்றோர்களை வழிபடுகிறார் என்பதைக்
 கண்டீர்கள். இந்த எல்லா மஹாத்மாக்களைத்
 தர்சித்ததாலும், அவர்களுடன் உரையாடியதாலும்,
 என்னுடன் தொடர்பு கொண்டதாலும்தான்
 இன்று என்னுடைய கோவிலுக்கு வந்திருக்கிறீர்கள்.
 கோடிக்கணக்கான பிறப்புகள் எடுத்து, பிறகு
 எவனுடைய பாவங்கள் நசித்துவிடுகின்றனவோ,
 அந்த தர்ம தத்வம் அறிந்தவனால்தான் என்னை
 தர்சித்து மகிழ முடிகின்றது. குழந்தாய்!
 என்னுடைய அனுக்ரஹத்தினாலேயே தங்களுக்கு
 என்னுடைய தர்சனம் கிடைத்துள்ளது. ஆகவே,
 நீங்கள் உங்களுடைய மனதிலுள்ள விருப்பங்களைத்
 தெரிவித்து என்னிடம் வரம் பெற்றுக்
 கொள்ளுங்கள்.

அந்தணன் கூறினான்— ப்ரபோ! என்னுடைய
 மனம் முற்றிலும் தங்களைப் பற்றிய
 த்யானத்திலேயே ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். எல்லா
 உலகங்களுக்கும் தலைவரான மாதவ! தங்களைத்
 தவிர வேறு ஒரு பொருள் மீதும் எனக்குப் பற்று
 ஏற்படக்கூடாது.

ஸ்ரீபகவான் கூறினார்— பாவமற்ற
 ப்ராம்மணரே! உங்களுடைய புத்தியில்
 எப்பொழுதும் இப்படிப்பட்ட சிறந்த
 எண்ணங்களே விளங்குகின்றன. ஆகையால் நீங்கள்
 வைகுண்டத்துக்கு வந்து என்னைப்போலவே

தெய்விக இன்பங்களை அனுபவிப்பீர்கள். ஆனால் உங்களுடைய பெற்றோர்கள் அவர்களுக்கு உரித்தான ஆதரவை உங்களிடமிருந்து பெறவில்லை. ஆகவே முதலில் தாய்-தந்தையரை வழிபடுங்கள். அதற்குப் பிறகு என்னுடன் தங்களால் ஐக்யமாக முடியும். அவர்களுடைய துன்பப் பெருமூச்சினாலும், கோபத்தினாலும் உங்களுடைய தவவலிமை நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த மகன் மீது பெற்றோர்கள் கோபம் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அந்த மகன் நரகத்தை அடைவதிலிருந்து நானோ, ப்ரம்மதேவரோ, மஹாதேவரோ கூடத் தடுக்க முடியாது.[†] ஆகவே நீங்கள் பெற்றோரிடம் செல்லுங்கள். முயற்சியுடன் அவர்களை வழிபடுங்கள். பிறகு அவர்களுடைய அருளினால் என்னுடைய பதவியை அடைவீர்கள்.

வ்யாஸர் கூறுகிறார்— ஜகத்கருவான பகவான் இவ்விதம் கூறியதும் ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டனான நரோத்தமன்— “ப்ரபோ! தாங்கள் என்னிடம் மகிழ்ச்சியுடையவராக இருப்பின் தங்களுடைய முழுமையான தர்சனம் தரவேண்டும்” என்று வேண்டினான். அப்பொழுது முவுலகத்திற்கும் ஒரே ஒரு கர்த்தாவும், பக்தகளுடைய நலனை விரும்புபவரான பகவான் நரோத்தமனுடைய அன்பினால் மகிழ்ச்சியடைந்து, புண்ய கர்மங்கள் செய்த அந்த ப்ராம்மணனுக்கு சங்கு, சக்கரம், கதை,

† மந்யுர்நிபதிதே யஸ்மிந் புத்ரே பித்ரோஸ்ச நித்யஸ: ।

தந்நிரயம் ந ப்ரா தேஹம் ந த்ராதா ந ச ஸங்கர: ॥

(பத்மபுராணம், ஸ்ருஷ்டிக்ஷண்டம் 47/178)

பத்மம் இவற்றை அணிந்து தன்னுடைய
 புருஷோத்தம ஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்து தர்சனம்
 செய்வித்தார். அவருடைய தேஜஸினால்
 உலகமனைத்தும் ஒளிமயமாக விளங்கியது.
 அந்தணன் அடியற்ற மரம் போல் பூமியில்
 விழுந்து பகவானுக்கு நமஸ்காரம் செய்து
 கூறினான்- “ஹே ஜகதீசுவர! இன்று நான்

பிறவிப்பயனை அடைந்தேன். இன்று என்னுடைய கண்கள் புண்யம் பெற்றுவிட்டன. இப்பொழுது என்னுடைய கைகளும் புகழுக்குரியதாக ஆகிவிட்டன. இன்று நானும் பாக்கியவானாக ஆனேன். என்னுடைய முன்னோர்கள் நிலையான ப்ரம்மலோகத்திற்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐனார்தன! இன்று தங்களுடைய அருளினால் என்னுடைய உறவினர்கள் மிகவும் ஆனந்த மடைந்துள்ளார்கள். இப்பொழுது என்னுடைய மனோரதங்கள் அனைத்தும் நிறைவேறிவிட்டன. ஆனால் ப்ரபோ! மூக சண்டாளன் முதலிய ஞானி மஹாத்மாக்களைப் பற்றி நினைத்தால் மிகவும் வியப்பேற்படுகின்றது. அவர்கள் வேறு இடத்தில் நடந்த என்னுடைய நிகழ்ச்சிகளை எப்படி அறிகிறார்கள். மூக சண்டாளனுடைய வீட்டில், மிகவும் அழகிய ப்ராம்மணர் உருவம் கொண்டு தாங்கள் வீற்றிருந்தீர்கள். இதேவிதமாக தாங்கள் பதிவ்ரதையின் வீட்டிலும், துலாதாரனுடைய வீட்டிலும், மித்ராத்ரோஹகருடைய மாளிகையிலும், இந்த வைஷ்ணவ மஹாத்மாவின் கோவிலிலும் தர்சனம் அளித்தீர்கள். இவையனைத்தின் ரஹஸ்யம் என்ன? என் மீது அருள்கூர்ந்து சொல்லவேண்டும்.”

ஸ்ரீபகவான்	கூறினார்—	ப்ராம்மண
ச்ரேஷ்டரே!	மூக சண்டாளன்	தன்னுடைய
தாய்-தந்தையரிடம்	எப்பொழுதும்	நிலையான பக்தி
வைத்திருக்கிறான்.	சுபாதேவி	கற்புக்கரசியாக
இருக்கிறாள்.	துலாதாரன்	ஸத்யவாதி.
எப்பொழுதும்	உண்மையே	பேசுகிறான்.

எல்லோரிடமும் ஸமத்வ உணர்வு வைத்திருக்கிறான். அத்ரோஹகர் பேராசையையும், காமத்தையும் வென்றிருக்கிறார். வைஷ்ணவன் என்னுடைய உறுதியான பக்தன். இவ்விதமான நல்ல பண்புகளின் காரணமாகவே மகிழ்ச்சியடைந்து, இவர்கள் எல்லோருடைய வீடுகளிலும் மகிழ்ச்சியுடன் வசிக்கிறேன். என்னுடன் ஸரஸ்வதியும், லக்ஷ்மியும் இவர்களுடைய வீடுகளில் வசிக்கிறார்கள். மூக சண்டாளன் முவுலகத்திலும் எல்லோருக்கும் நன்மையே செய்பவன். சண்டாள ஜாதியில் பிறந்தவனாக இருந்தபோதிலும் நன்னடத்தையுடன் இருக்கிறான். ஆகவே தேவர்கள் அவனை அந்தணனாகவே கருதுகிறார்கள். புண்யமான வேலைகள் செய்வதில் மூக சண்டாளனுக்கு இணையானவர் வேறு யாரும் இவ்வுலகில் இல்லை. அவன் எப்பொழுதும் தன் பெற்றோரிடம் பக்தி கொண்டவனாக இருக்கிறான். இந்த பக்தியின் பலத்தினால் அவன் முவுலகத்தையும் வென்றுள்ளான். தாய்-தந்தையரிடம் அவனுக்குள்ள பக்தியைப் பார்த்து நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கிறேன். ஆகையினாலேயே அவனுடைய வீட்டில் எல்லாத் தேவர்களுடன் ப்ராம்மண உருவத்தில் வசித்து வருகிறேன். இதே மாதிரி அந்த பதிவ்ரதை, துலாதாரன், அத்ரோஹகன், இந்த வைஷ்ணவன் ஆகியவர்களுடைய வீடுகளிலும் வசிக்கிறேன். தர்ம தத்வம் அறிந்தவரே! ஒரு விநாடிகூட நான் இவர்களுடைய வீடுகளை விட்டு விலகுவதில்லை. புண்யாத்மாக்களே தினமும் என்னை

தர்சிக்கிறார்கள். பாவிகள் தர்சிப்பதில்லை. நீங்கள் உங்களுடைய புண்ய பலத்தினாலும், என்னுடைய அருளினாலும் என்னை தர்சித்திருக்கிறீர்கள். இப்பொழுது நான் வரிசையாக அந்த மஹாத்மாக்களின் நன்னடத்தைகள் பற்றி விளக்குகிறேன். கவனமாகக் கேளுங்கள். இந்த விவரங்களைக் கேட்கும் மனிதன் பிறப்பு, இறப்பு என்ற பந்தங்களிலிருந்து முற்றிலும் விடுதலை பெற்றுவிடுகிறான். தேவர்களில்கூட தாய்-தந்தையரைவிடச் சிறந்த தேவரோ, புண்ய ஸ்தலமோ கிடையாது. எவன் தாய்-தந்தையரை வழிபடுகின்றானோ, அவன் மனிதர்களில் சிறந்தவன். அவன் என்னுடைய இதயத்தில் உறைகிறான். நான் அவனுடைய இதயத்தில் உறைகிறேன். எங்கள் இருவரிடையே வேற்றுமை கிடையாது. மண்ணுலகம், விண்ணுலகம் இரண்டிலும் அவன் என்னைப் போலவே பூஜிக்கத்தக்கவன். அவன் தன்னுடைய எல்லா உறவினர்களுடன் வைகுண்டத்தை அடைந்து என்னுடன் ஐக்யமாகிவிடுகிறான். தாய்-தந்தையரை வழிபட்டதன் சக்தியினாலேயே மனிதர்களில் சிறந்த அந்த மூக சண்டாளன் மூவுலகத்து விஷயங்களையும் அறிந்து கொள்கிறான். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் உனக்கு வியப்பு ஏன் ஏற்பட்டுள்ளது?

அந்தணன் வினவினான்— ஹே ஜகதீசுவர! மோஹத்தினாலும், அறிவின்மையாலும் முதலில் தாய்-தந்தையருக்குப் பணிவிடையும், வழிபாடும் செய்யாமல் இருந்துவிட்டு, நல்லது-கெட்டது

இவற்றைப் பற்றிய நல்லறிவு ஏற்பட்டதும் மனிதன் மறுபடியும் தாய்-தந்தையருக்குப் பணி செய்ய விரும்பினால் அவன் செய்ய வேண்டியது என்ன?

ஸ்ரீபகவான் கூறினார்— ப்ராம்மணச் ச்ரேஷ்டரே! ஒரு வருடம், ஒரு மாதம், ஒரு பக்ஷம் (பதினைந்து நாட்கள்), ஒரு வாரம் அல்லது ஒரே ஒரு நாளாவது பக்தியுடன் தன் தாய்-தந்தையரை வழிபட்டிருந்தாலும், அவனுக்கு என்னுடைய பரமபதம் கிடைக்கும்.† அவர்களுக்கு மனத்துன்பம் ஏற்படுத்துபவன் நிச்சயம் நரகத்தில் விழுகிறான். தாயும், தந்தையும் உயிருடன் இருந்தபொழுது அவர்களுக்கு வழிபாடு செய்திருந்தாலும், செய்திராவிட்டாலும் அவர்கள் இறந்தபிறகு ஒரு காளைமாட்டைத் தானம் செய்தால், அவனுக்கு பித்ரு பக்தியின் பலன் கிடைத்துவிடுகின்றது. தன்னுடைய முழு வசதிகளையும், முழு சக்தியையும் பயன்படுத்தி பெற்றோருக்கு ச்ராத்தம் செய்கிற மகனுக்கும் பித்ரு பக்தியின் முழுப் பலனும் கிடைத்துவிடுகின்றது. மேலும் அவனுக்கு பூர்வ ஜன்மத்தில் நடந்த விஷயங்களும் நினைவுக்கு வருகின்றன. ச்ராத்தத்தைவிடச் சிறந்த பெரிய யாகம் மூவுலகத்திலும் வேறொன்றுமில்லை. இதில் கொடுக்கப்படும் தானம் அழிவற்றதாக ஆகிறது. மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தானத்தின் பயன் பத்தாயிரம் மடங்காகிவிடுகின்றது. தனது இனத்தவர்களுக்கு தானம் கொடுப்பதால் லட்சம்

† திநைகம் மாஸபக்ஷம் வா பக்ஷார்த்தம் வாபி வத்ஸரம் ।

பித்ரோர்புக்தி: க்ருதா யேந ஸ ச க்ஷேந்மமாலயம் ॥

(பத்மபுராணம், ஸ்ருஷ்டிக்ஷேத்ரம் 47/208)

மடங்கும், பிண்டதானத்தில் கொடுக்கப்படும் பணம்
கோடி மடங்காகவும், ப்ராம்மணர்களுக்குக்
கொடுக்கும்பொழுது அது அளவற்ற பலன்
கொடுப்பதாகவும் ஆகிவிடுகின்றது என்று
சொல்லப்படுகின்றது. கங்கை ஜலத்திலும், கயா,
ப்ரயாகை, புஷ்கரம், காசி, ஸித்தகுண்டம் முதலிய
புண்யஸ்தலங்களிலும், கங்கையும், கடலும்
சங்கமமாகின்ற புண்ய தீர்த்தத்திலும்
பித்ருக்களுக்காக அன்னதானம் செய்பவன் நிச்சயம்
மோக்ஷத்தை அடைகின்றான். அவனுடைய
பித்ருக்களும் அழிவற்ற ஸ்வர்கத்தை
அடைகிறார்கள். அவனுக்குப் பிறவிப்பயன்
கிடைத்துவிடுகின்றது. முக்யமாக கங்கையில் எள்
கலந்த ஜலத்தின் மூலமாக தர்ப்பணம்
செய்பவனுக்கும் மோக்ஷமார்க்கம் கிடைத்து
விடுகின்றது. பின் பிண்டதானம் செய்வதன்
பலனைப்பற்றி சொல்லவும் வேண்டுமோ?
அமாவாசை, யுகாதி ஆகிய திதிகளிலும், சந்த்ர
க்ரஹண, ஸூர்ய க்ரஹண தினங்களிலும்
பார்வண ச்ராத்தம் செய்பவன் அக்ஷயமான,
அழிவற்ற லோகம் பெறுகின்ற பாக்யவானாகிறான்.
அவனுடைய பித்ருக்கள் அவனை அன்புடன்
ஆசீர்வதித்து முடிவற்ற இன்பம் கொடுத்து
பத்தாயிரம் ஆண்டுகள் த்ருப்தியுடன்
இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒவ்வொரு பர்வத்திலும்
பிள்ளைகள் பெற்றோர்களுக்கு மகிழ்ச்சியுடன்
பார்வண ச்ராத்தம் செய்யவேண்டும்.
தாய்-தந்தையருக்கு இவ்விதம் ச்ராத்த-ய்க்கும்
செய்யும் மனிதன் எல்லாவிதமான
பந்தங்களிலிருந்தும் விடுதலை பெறுகிறான்.

நாள்தோறும் செய்யப்படும் ச்ரரத்தம் நித்ய ச்ரரத்தம் என்று கருதப்படுகின்றது. ச்ரத்தையுடன் நித்ய ச்ரரத்தம் செய்பவன் அழிவற்ற லோகத்தின் இன்பத்தைத் துய்க்கிறான். இதே மாதிரி க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் நியமப்படி காம்ய ச்ரரத்தம் செய்பவன் தான் விரும்பும் பலனை அடைகிறான். ஆடி மாதப் பெளர்ணமிக்குப் பிறகு வரும் ஐந்தாவது பக்ஷத்தை மஹாளயம் அல்லது பித்ருபக்ஷம் என்று சொல்வார்கள். அந்த பக்ஷத்திலும் பித்ருக்களுக்கு ச்ரரத்தம் செய்யவேண்டும். அப்பொழுது ஸூர்யன் கன்யாராசிக்குச் சென்றுவிட்டாரா, இல்லையா என்பது பற்றி யோசிக்க வேண்டியதில்லை. ஸூர்யன் கன்யாராசியில் நிலைபெற்ற தினத்திலிருந்து பதினாறு நாட்கள் செய்யப்படும் ச்ரரத்தங்கள், சிறந்த தக்ஷிணைகளுடன் செய்யப்படும் யாகங்களுக்கு ஸமமாக மஹத்வம் பொருந்தியவை. அந்த நாட்களில் காம்ய ச்ரரத்தம் அனுஷ்டிப்பது மிகவும் உசிதமானது. இதனால் ச்ரரத்தம் செய்பவருக்கு மங்களம் உண்டாகிறது. அந்த ஸமயம் ச்ரரத்தம் செய்ய முடியாவிட்டால் ஸூர்யன் துலாராசியில் இருக்கும்பொழுது க்ருஷ்ணபக்ஷ ஆரம்பத்தில் இந்த ச்ரரத்தம் செய்வது நல்லது.

சந்திர க்ரஹண ஸமயத்தில் செய்யப்படும் எல்லாவித தானங்களும் பூமிதானத்திற்கு

† காம்ய ச்ரரத்தம் - மனத்தில் ஏதேனும் ஒரு ஆசையை வைத்துக் கொண்டு, அந்த ஆசை நிறைவேறுவதற்காக பயனை உத்தேசித்து செய்யப்படும் ச்ரரத்தம்.

ஸமானமானவை. அப்பொழுது எல்லா
 ப்ராம்மணர்களும் வ்யாஸருக்கு இணையாகக்
 கருதப்படுகிறார்கள். எல்லா ஜலமும் கங்கை
 ஜலத்திற்கு நிகராகக் கருதப்படுகின்றது. சந்த்ர
 க்ரஹணத்தின்போது செய்யப்படும் தானம், மற்ற
 ஸமயங்களில் செய்யப்படுவதைவிட லட்சம்
 மடங்கும், ஸூர்ய க்ரஹணத்தின் போது
 செய்யப்படும் தானம் பத்து லட்சம் மடங்கும்
 பலனளிப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கங்கா
 ஜலமும் கிடைத்து விடுமானால் சந்த்ர க்ரஹண
 தினத்தில் செய்யப்படும் தானம் கோடி
 மடங்கும், ஸூர்ய க்ரஹண தினத்தில் செய்யப்படும்
 தானம் பத்து கோடி மடங்கும் அதிக பலன்
 கொடுக்கக்கூடியவை. சந்த்ர க்ரஹணத்தின்போது
 கங்கா நதியில் நீராடுவதால் நியமத்துடன் ஒரு
 லட்சம் பசுக்கள் தானம் செய்த பலன்
 கிடைக்கிறது. சந்த்ர, ஸூர்ய க்ரஹண தினங்களில்
 கங்கா நதியில் நன்கு மூழ்கி நீராடுபவர்களுக்கு
 எல்லா புண்ய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்த
 பலன் கிடைக்கிறது. ஞாயிற்றுக்கிழமையில் ஸூர்ய
 க்ரஹணமும், திங்கள்கிழமையில் சந்த்ர க்ரஹணமும்
 வருமானால் அதை சூடாமணி யோகம் என்று
 அழைக்கிறோம். அன்று செய்யப்படும் கங்கா
 ஸ்நானமும், கொடுக்கப்பட்டும் தானமும் அளவற்ற
 பலனைத் தருவதாகக் கருதப்படுகின்றது. அந்த
 ஸமயத்தில் ஏதேனும் ஒரு புண்யஸ்தலத்தில்
 உபவாஸமிருந்து பிண்டதானம், தர்ப்பணம், தன
 தானமும் செய்பவன் ஸத்யலோகத்தை
 அடைகிறான்.

அந்தணன் கேட்டான்— ப்ரபோ!
 தந்தைக்காகச் செய்ய வேண்டிய ச்ரரத்தம்
 எனப்படும் மஹாயாகம் பற்றி வர்ணனை
 செய்தீர்கள். தந்தை உயிரோடு இருக்கும்போது
 மகன் என்ன செய்யவேண்டும்? எந்தவிதமான
 கர்மங்களைச் செய்து அறிவாளியான மகன் பல
 பிறப்புகளிலும் மிகுந்த நன்மையை அடைய
 முடியும்? இந்த விவரங்களையும் தயவு செய்து
 தாங்கள் விவரமாகக் கூறவேண்டும்.

ஸ்ரீபகவான் கூறினார்— ப்ராம்மணோத்தமரே!
 தந்தையை தேவருக்கு ஸமமாக நினைத்து அவரை
 வழிபட வேண்டும். மகனைப்போல் அவரிடம் நட்பு
 வைத்து அன்பு செலுத்த வேண்டும். ஒருபொழுதும்
 மனதால்கூட அவருடைய உத்தரவை மீறக்கூடாது.
 நோயாளியான தந்தைக்கு நல்லமுறையில்
 பணிவிடை செய்பவன் அழிவற்ற ஸ்வர்கத்தை
 அடைகிறான். அவன் தேவர்களால்
 பூஜிக்கப்படுகிறான். தந்தை மரணத்தை நெருங்கி,
 இறக்கப் போகின்ற அடையாளங்கள் தோன்றும்
 ஸமயத்தில் அவரை வழிபடுகின்ற மகன்
 தேவர்களுக்கு ஸமமாக ஆகிவிடுகிறான். தந்தைக்கு
 நல்லகதி ஏற்படுவதற்காக நியமத்துடன்
 உபவாஸமிருப்பதால் ஏற்படும் பலனை
 வர்ணிக்கிறேன், கேளுங்கள். தந்தையின்
 நல்லகதிக்காக உபவாஸம் இருப்பதால் ஆயிரம்
 அச்வமேத யாகங்களும், நூறு ராஜஸூய
 யாகங்களும் செய்வதனால் ஏற்படும் புண்யம்
 கிடைக்கிறது. அதே உபவாஸம் புண்யஸ்தலத்தில்
 செய்யப்படுமானால், அந்த இரண்டு யாகங்களால்

கிடைக்கும் புண்யத்தைவிட கோடி மடங்கு அதிக பலன் கிடைக்கிறது. கங்கா ஜலத்தில் உயிர்விடுகின்ற சிறந்த மனிதனுக்கு மறுபடியும் தாய்ப்பால் குடிக்க நேரிடுவதில்லை. மறுபிறப்பு எடுப்பதிலிருந்து விடுதலை பெற்றுவிடுகிறான். தன் விருப்பப்படி காசியிலேயே தங்கி உயிரைவிடுபவன், தான் விரும்பும் இன்பங்களையெல்லாம் அனுபவித்து என்னுடைய ஸ்வரூபத்துடன் ஐக்யமாகிவிடுகிறான். ப்ரம்மபுத்ரா நதியின் ஏழு நீரோட்டங்களில் உயிர் த்யாகம் செய்பவருக்கு யோகத்தோடு கூடிய நைஷ்டிக ப்ரம்மசாரியான முனிவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய கதி கிடைக்கின்றது. குறிப்பாக, மரணத்தருவாயில் ஸோனை நதியின் வடக்குக் கரையில் அடைக்கலமடைந்து நியமத்துடன் உயிர் விடுகின்றவன் எனக்கு ஸமமாக என் ஸாம்யத்தை அடைகிறான். தன் வீட்டிற்குள்ளேயே உயிர் துறப்பவர்களுக்கு அந்த வீட்டின் கூரையில் எத்தனை முடிச்சுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அத்தனைத் தளைகள், கட்டுகள் அவனுடைய உடலில் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. ஒவ்வொரு வருடமும் ஒவ்வொரு கட்டு நீங்குகிறது. மகன்களும், ஸஹோதரர்களும், உறவினர்களும் ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் அவனுடைய பந்தங்களை (கட்டுக்களை), துன்பங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். யாரும் அவனைக் கட்டுகளிலிருந்து விடுவிக்க

† வாராணஸ்யாம் த்யஜேத்யஸ்து ப்ராணாம்ஸ்சைவ யத்ருச்சயா ।

அபீஷ்டம் ச பஹம் புக்த்வா மத்தேதேஹே ப்ரவிலீயதே ॥

(பத்மபுராணம், ஸ்ருஷ்டிகண்டம் 47/252)

முடியாது. மலைகள், காடுகள், கடக்கமுடியாத இடங்கள் அல்லது ஜலம் இல்லாத இடங்களில் உயிர்விடுபவன் கெட்ட கதியை அடைகிறான். அவன் புழுவாகப் பிறப்பெடுக்க நேரிடுகின்றது. இறந்த மனிதனுடைய சவம் இறந்த தினத்திலேயே எரிக்கப்படாமல் மறுநாள் எரிக்கப்படுமானால், அவன் அறுபதாயிரம் வருடங்கள் வரை கும்பீபாக நரகத்தில் விழுந்து கிடப்பான். தீண்டத் தகாதவைகளைத் தொட்டுவிட்டோ அல்லது பதிதன் ஆனநிலையில், கெட்ட நடவடிக்கைகளில் ஆழ்ந்து தாழ்ச்சியடைந்த நிலையில் இறந்துவிட்டாலோ, அவன் வெகுகாலம் வரையில் நரகத்தில் வாழ்ந்து பிறகு ம்லேச்சனாகப் பிறக்கிறான். பூர்வபுண்யத்தினாலோ அல்லது புண்யமான கார்யங்களை அனுஷ்டிப்பதாலோ, பூமியில் வாழ்பவர்களுக்கு இறக்கும் தருணத்தில் அவர்கள் புத்தி எப்படி அமைகிறதோ, அதற்குத் தகுந்தவாறு அவர்களுடைய கதி ஏற்படும்.

இறந்துவிட்ட தந்தையின் உடலை பலமுள்ள மகன் தன் தோள்களில் சுமந்தால் ஒவ்வொரு காலடிக்கும் அச்வமேத யாகம் செய்த பலன் கிடைக்கிறது. இறந்த தந்தையின் உயிரற்ற உடலை சிதையின் மீது வைத்து மகன் நியமப்படி மந்திரங்களைச் சொல்லி முதலில் மார்பில் நெருப்பிட வேண்டும். அதற்குப் பிறகு உடல் முழுவதையும் எரிக்க வேண்டும். அந்த ஸமயத்தில் அவன் இவ்வாறு சொல்லவேண்டும்-
 “பேராசையினாலும், மோஹத்தினாலும்,
 பாவ-புண்யங்களினாலும் சூழப்பட்டிருந்த

தந்தையின் இந்த உயிரற்ற உடலின் எல்லாப் பாகங்களையும் நான் எரிக்கிறேன், அவர் திவ்யலோகத்தை அடைவாராக” என்று சொல்ல வேண்டும்.† இவ்விதம் தகனம் செய்துவிட்டு மகன் அஸ்தி சேகரிப்பதற்காக சில நாட்கள் காத்திருந்து தசாஹம் (பத்தாவது நாள்) வந்ததும் நீராடிவிட்டு ஈர வஸ்த்ரத்தை விட்டுவிட வேண்டும். பிறகு நல்லறிவுள்ள மகன் பதினோராவது நாள் ஏகாதசாஹ ச்ராத்தம் செய்யவேண்டும். ப்ரேதத்தின் புஷ்டிக்காக ஒரு ப்ராம்மணனுக்கு உணவளிக்க வேண்டும். அப்பொழுது வஸ்த்ரம், பீடம் (உட்காரும் மணை) முதலியவைகளையும், மிதியடிகள் முதலிய பொருட்களையும் விதிப்படி தானம் செய்ய வேண்டும். தசாஹத்திற்கடுத்து நாலாவது நாள் செய்யப்படுகின்ற சதுர்த்தாஹம், மூன்று பக்ஷங்களுக்கு அடுத்து செய்யப்படும் த்ரைபாகுஷிக அல்லது ஸார்தமாஸிகம், ஆறு மாதத்திற்குள் நடக்கும் ஊனஷாண்மாஸிகம், ஒரு வருஷத்திற்குள் செய்யப்படும் ஊனாப்திகம் மற்றும் பன்னிரண்டு மாதங்களில் செய்யப்படும் பன்னிரண்டு ச்ராத்தங்கள் ஆக மொத்தம் பதினாறு ச்ராத்தங்கள் செய்யப்பட வேண்டும். இந்த பதினாறு ச்ராத்தங்களும் முடிந்தவரையில் சக்திக்குத் தகுந்தபடி செய்யப்படாவிட்டால் இறந்தவர் பிசாசாகவே நிலைத்துவிடுவார். மற்ற நூற்றுக்கணக்கான ச்ராத்தங்கள் செய்தாலும்

† லோபுமோஹஸமாயுக்தம்

பாபபுண்யஸமாவ்ருதம் ।

தஹேயம் ஸர்வகூத்ராணி திவ்யாந்லோகாந் ஸ க்ஷ்ஞது ॥

(பத்மபுராணம், ஸ்ருஷ்டிக்ஷண்டம் 47/266)

அவரை ப்ரேத-யோனியிலிருந்து விடுவிக்க முடியாது. ஒரு வருடம் முடிந்ததும் அறிவாளிகள் பார்வண ச்ரரத்த முறைப்படி பிண்டம் போட்டு ஸபிண்டகரணம் எனப்படும் ச்ரரத்தத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

அந்தணன் கேட்டான்- கேசவ! தவத்தின் பொருட்டுக் காட்டில் வசிப்போரும், ஏழை இல்லறத்தினரும் பண வசதி இல்லாமையால் பித்ரு கார்யங்களை எப்படிச் செய்வது?

ஸ்ரீபகவான் கூறினார்- புல், விறகு இவற்றை சேகரித்தோ அல்லது பைசா பைசாவாக பிச்சை வாங்கி பித்ரு கார்யம் செய்பவனுக்கு, அவனுடைய பித்ரு கார்யம் லட்சம் மடங்கு அதிக பலன் தரும். ஒருவனிடம் எதுவுமில்லையென்றால் தந்தையின் ச்ரரத்த தினத்தில் பசுக்களுக்குப் புல் அளிப்பானானால், பிண்டதானம் செய்வதால் ஏற்படும் பலனைவிட அதிக பலன் அவனுக்குக் கிடைக்கும். பண்டைய காலத்திய விராட நகரத்தில் மிகவும் ஏழையான ஒரு மனிதன் வசித்து வந்தான். தந்தையின் திதி வந்ததும் அவன் மிகவும் அழுதான். ஏனெனில் அவனிடம் ச்ரரத்தத்திற்கான பொருள் ஒன்றுமில்லை. வெகுநேரம் அழுத பிறகு அவன் ஒரு வித்வானான அந்தணரிடம் சென்று, “அந்தணரே! இன்று என் தந்தையின் திதி. ஆனால் என்னிடம் ஒரு பைசாகூட இல்லை. இந்த நிலையில் என்ன செய்தால் எனக்கு நன்மை ஏற்படும்? நான் என் கடமையில் நிலைத்திருக்கத் தாங்கள் ஏதேனும் உபதேசம் செய்ய வேண்டும்” என்று கேட்டான்.

வித்வானான ப்ராம்மணர் கூறினார்— “தம்பி! இப்பொழுது ‘குதபம்’ என்ற நேரம் கழிந்து கொண்டிருக்கிறது. நீ விரைவில் காட்டிற்குச் சென்று, பித்ருக்களை உத்தேசித்து கொஞ்சம் புல் கொண்டு வந்து பசுவுக்கு உணவாகக் கொடு.”

அதற்குப் பிறகு அவன் அந்தணரின் உபதேசத்தின்படி காட்டிற்குச் சென்று ஒரு புல் கட்டு கொண்டு வந்து மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் தந்தையின் த்ருப்திக்காக அதைப் பசுவுக்குக் கொடுத்தான். இந்தப் புண்யத்தின் மஹிமையால் அவன் தேவலோகத்திற்குச் சென்றுவிட்டான். பித்ரு யக்ஞத்தைவிடச் சிறந்த தர்மம் வேறு இல்லை. ஆகவே முழு முயற்சி செய்து தன்னுடைய சக்திக்கேற்றபடி பொறாமை உணர்வை உதறித் தள்ளி ச்ரராத்தம் செய்ய வேண்டும். எவனொருவன் மக்கள் எதிரில் தர்மத்தைப் பற்றி விரிவாகக் கூறும் ‘தர்மஸந்தானம்’ எனப்படும் இந்த அத்யாயத்தை படிக்கிறானோ, அவனுக்கு கங்கையில் ஸ்நானம் செய்த பலன் கிடைக்கும். ஒவ்வொரு பிறப்பிலும் மஹாபாதகங்கள் செய்து பாவங்கள் நிறையச் சேர்ந்துவிட்டாலும், இந்த அத்யாயத்தை ஒரு தடவையாவது படித்தாலும், கேட்டாலும் எல்லாப் பாவங்களும் நசித்து விடுகின்றன.

* * * * *

கற்பு நெறியுள்ள அந்தணப் பெண்மணியின்
கதை, வேசிப் பெண்களைப் பற்றி உமையும்,
நாரதரும் கலந்துரையாடல்,
கற்புடைய பெண்ணின் பெருமையும்,
கன்யாதானத்தின் பலனும்

நரோத்தமன் கேட்டான்— பதிவ்ரதைப்
பெண்மணிக்கு என்னுடைய கடந்தகால
நிகழ்ச்சிகள் எப்படி தெரிந்தன? அவளுடைய
சக்தியும், மஹிமையும் என்ன? இந்த விவரங்களைத்
தயவு செய்து கூறுங்கள்.

ஸ்ரீபகவான் கூறினார்— குழந்தாய்! இதை
நான் ஏற்கனவே உனக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன்.
மேலும் கேட்பதற்கு ஆவலாக இருந்தால் கேள்.
உன் மனத்திலுள்ள எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் நான்
பதிலளிக்கிறேன். எந்தப் பெண்மணி
கற்புடையவளாக இருக்கிறாளோ, கணவனை
உயிருக்குயிராய் நேசிக்கின்றாளோ, கணவனுக்கு
நன்மை செய்வதிலேயே ஈடுபட்டிருக்கிறாளோ,
அவள் தேவர்களாலும், ப்ரம்மவாதிகளான
முனிவர்களாலும்கூட வழிபடத்தக்கவளாக
ஆகிறாள். எந்தப் பெண்மணி தன் கணவன்
ஒருவருக்கே பணிபுரியும் நோன்பை ஏற்றுக்
கொள்கிறாளோ, பிற ஆடவர் மீது பார்வைகூட
செலுத்துவதில்லையோ, அவள் உலகத்தில் மிகவும்
பூஜிக்கத் தகுந்தவளாகக் கருதப்படுகிறாள்.

அன்புக்குரியவனே! முன்னொரு காலத்தில்
நடந்த நிகழ்ச்சி. மத்திய தேசத்தில் மிகவும்
அழகான ஒரு நகரம் இருந்தது. அதில் பதிவ்ரதை
யான அந்தணப் பெண்மணி ஒருத்தி இருந்தாள்.

அவளுடைய பெயர் சைப்பா. அவளுடைய கணவன் முற்பிறவியில் செய்த பாவத்தினால் குஷ்டரோகியாகிவிட்டான். அவனுடைய உடலில் புண்கள் ஏற்பட்டு இரத்தம் வழிந்தபடி இருந்தது. சைப்பா இப்படிப்பட்ட கணவனுடைய பணியில் எப்பொழுதும் ஈடுபட்டிருந்தாள். கணவனுடைய மனதில் ஏற்படும் ஆசைகளைத் தன் சக்திக்கேற்ற படி நிறைவேற்றி வந்தாள். ஒவ்வொரு நாளும் அவள் கணவனைத் தெய்வம்போல் பூஜித்தாள். குற்றம் காணாமல் அவனிடம் சிறப்பாக அன்பு வைத்திருந்தாள். ஒரு நாள் அவளுடைய கணவன், வீதியில் சென்று கொண்டிருந்த மிக அழகான வேசியைப் பார்த்தான். அவளைப் பார்த்ததுமே அவள்மீது மிகவும் மோஹம் கொண்டான். அவனுடைய அறிவை காமதேவன் முற்றிலும் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டுவிட்டான். அவன் வெகுநேரம் பெருமூச்செறிந்து கொண்டிருந்தான். பிறகு மிகவும் வருத்தமடைந்தவனாக ஆனான். அவனுடைய பெருமூச்சைக் கேட்டு பதிவ்ரதை வீட்டினுள்ளிருந்து வெளியே வந்து தன் கணவனிடம் கேட்டாள்- “நாதா! தாங்கள் ஏன் மிகவும் விரக்தியும், துக்கமும் அடைந்திருக்கிறீர்கள்? தாங்கள் ஏன் பெருமூச்சு விட்டீர்கள்? ப்ரபோ! தங்களுக்கு என்ன வேண்டுமோ அதை என்னிடம் சொல்லுங்கள். அது செய்யக்கூடிய கார்யமாக இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் தங்களுக்கு ப்ரியமானதை நான் கட்டாயமாகச் செய்வேன். தாங்கள்தான் என்னுடைய ஒரே குரு; பேரன்புக்குரியவர்.”

54 கற்பு நெறியுள்ள அந்தணப் பெண்மணியின் கதை

மன்னவி இம்மாதிரி கேட்டதும் கணவன் கூறினான்— “அன்பே! அந்த வேலையை நீயும் செய்ய முடியாது, என்னாலும் செய்ய முடியாது. ஆகவே வீணாகப் பேசுவதில் பயனில்லை.”

பதிவ்ரதை கூறினாள்— நாதா! தங்களுடைய விருப்பம் தெரிந்தால், அதை நிறைவேற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கின்றது. ஆகவே தாங்கள் உத்தரவு கொடுங்கள். ஏதாவது உபாயம் செய்து தங்களுடைய கார்யத்தைச் செய்து முடிக்கிறேன். தங்களுக்கு விருப்பமானதும், ஆனால் செய்வதற்கு மிகவும் கடினமானதுமான வேலையை முயற்சி செய்து நான் நிறைவேற்றினால் எனக்கு இவ்வுலகம், மேலுலகம் இரண்டிலுமே நன்மை ஏற்படும்.

குஷ்டரோகி கூறினான்— பண்புள்ளவளே! இப்பொழுது சற்று முன்புதான் இந்த வீதியின் வழியாக மிக அழகான ஒரு வேசி சென்று கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய உடலழகு எல்லாவிதத்திலும் கவர்ச்சியாக இருந்தது. அவளைப் பார்த்ததிலிருந்து என்னுடைய இதயம் காமத்தீயினால் எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. உன்னுடைய க்ருபையினால் அந்த இளம்புவதியை நான் அடைய முடியுமானால் என் பிறவிப்பயன் எனக்குக் கிடைத்துவிடும். தேவி! அவளை என்னுடன் இணையச் செய்து எனக்கு நன்மை செய்வாயாக!

கணவனுடைய பேச்சைக் கேட்டு பதிவ்ரதை கூறினாள்— ப்ரபோ! இப்பொழுது தாங்கள் தைர்யமாக இருங்கள். நான் முடிந்த வரையில்

தங்களுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றி வைக்கிறேன்.

இப்படிச் சொல்லிவிட்டு பதிவ்ரதை மனத்திற்குள்ளேயே யோசித்து திட்டமிட்டாள். இரவின் கடைசி நேரத்தில் பொழுது விடியும் முன்பே எழுந்து சாணியும், துடைப்பழம் எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டாள். செல்லும் பொழுது அவள் மனம் மகிழ்ச்சியால் நிரம்பியிருந்தது. வேசியின் வீட்டையடைந்து அதன் முற்றத்தையும், வாசலையும் பெருக்கினாள். சாணத்தினால் நன்கு மெழுகிவிட்டு, மக்கள் தன்னைப் பார்த்துவிடக் கூடாது என்று பயந்தபடியே விரைவாகத் தன் வீட்டிற்குத் திரும்பிவிட்டாள். இவ்விதம் தொடர்ந்து மூன்று நாட்கள் பதிவ்ரதை வேசியின் வீட்டைப் பெருக்கி மெழுகினாள். வேசி தன் வேலைக்காரிகளிடம்— “இன்று வீட்டை இவ்வளவு சிறந்த முறையில் சுத்தம் செய்தது யார்?” என்று கேட்டாள். பணியாட்கள் தங்களுக்குள் கலந்து பேசி வேசியிடம்— “அம்மணி! நாங்கள் யாரும் சுத்தம் செய்யவில்லை” என்று பதிலளித்தார்கள். இதைக் கேட்டு வேசிக்கு மிகவும் வியப்பு ஏற்பட்டது. அவள் வெகுநேரம் வரையில் இதைப் பற்றிச் சிந்தித்தாள். இரவு அழிந்ததும், எழுந்தவுடனேயே அவளுடைய பார்வை பதிவ்ரதையான அந்த அந்தணப் பெண்மணியின் மேல் பட்டது. அந்தணப் பெண் அன்றும் பெருக்கி மெழுகுவதற்காக வந்திருந்தாள். அந்த பரம ஸாத்வியான ப்ராம்மணப் பதிவ்ரதையைப் பார்த்ததும், “ஐயோ! ஐயோ! தாங்கள் என்ன

56 கற்பு நெறியுள்ள அந்தணப் பெண்மணியின் கதை

செய்கிறீர்கள். என்னை மன்னித்துவிடுங்கள். இதைச் செய்ய வேண்டாம்” என்று சொல்லிக் கொண்டே, அந்த வேசி ஓடிச் சென்று அவளுடைய கால்களைப் பிடித்துக் கொண்டு, மறுபடியும் கூறினாள்— “பதிவ்ரதையே! நீங்கள் என்னுடைய ஆயுள், உடல், செல்வம், புகழ், புண்யம் யாவற்றையும் அழிப்பதற்காகவா இப்படி முயல்கிறீர்கள்? பதிவ்ரதையே! தங்களுக்கு வேண்டியதைக் கேளுங்கள். நான் கட்டாயம் கொடுப்பேன். இதை உறுதியுடன் சொல்கிறேன். பொன், ரத்தினம், மணிகள், ஆடைகள், எந்தப் பொருளின்மீது தங்களுக்கு விருப்பமானாலும் கேட்டு வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்.”

அப்பொழுது பதிவ்ரதை வேசியிடம் கூறினாள்— “எனக்கு பொருள் ஒன்றும் தேவையில்லை. உன்னால் ஓர் உதவி ஆக வேண்டும். அதைச் செய்வாயானால் சொல்கிறேன். அந்த வேலை நிறைவேறிய பிறகுதான் என் உள்ளத்திற்கு அமைதி ஏற்படும். அப்பொழுதுதான் நீ என்னுடைய எல்லா ஆசைகளையும் நிறைவேற்றியதாக நினைப்பேன்.”

வேசி கூறினாள்— கற்புக்கரசியே! நீங்கள் விரைவாகச் சொல்லுங்கள். நான் ஸத்யம் செய்து சொல்கிறேன். நான் தாங்கள் சொல்லும் வேலையை நிச்சயம் செய்வேன். அம்மா! உடனே தங்களுடைய தேவையைத் தெரிவித்து என்னைக் காத்தருளுங்கள்.

பதிவ்ரதை வெட்கப்பட்டுக் கொண்டே, தன்னுடைய கணவனுக்கு சிறந்ததாகவும்,

ப்ரியமானதாகவும் தோன்றிய அந்த விருப்பத்தைச் சொல்லிவிட்டாள். அதைக் கேட்டு வேசி, ஒரு கூணநேரம் தன்னுடைய கடமையைப் பற்றியும், பதிவ்ரதையினுடைய கணவனின் துன்பம் பற்றியும் சிந்தனை செய்தாள். நாற்றத்துடன் கூடிய குஷ்டரோகியான மனிதனுடன் உறவு கொள்ள வேண்டியிருப்பதை நினைத்து அவள் மிகவும் துன்பப்பட்டாள். இருப்பினும் அவள் பதிவ்ரதையிடம்— “தேவி! தங்களுடைய கணவர் என்னுடைய வீட்டிற்கு வந்தால் நான் ஒரு நாள் அவருடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவேன்” என்றாள்.

பதிவ்ரதை கூறினாள்— சுந்தரி! நான் இன்று இரவே என்னுடைய கணவரை எடுத்துக் கொண்டு உன் வீட்டிற்கு வருகிறேன். அவர் தான் விரும்பியதை அனுபவித்து த்ருப்தியடைந்த பிறகு மறுபடியும் அவரை என்னுடைய வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்கிறேன்.

வேசி கூறினாள்— புண்யவதியே! விரைவில் உங்கள் வீட்டிற்குச் செல்லுங்கள். இன்று நடுஇரவில் உங்களுடைய கணவர் என்னுடைய மாளிகைக்கு வரட்டும்.

இதைக் கேட்டதும் பதிவ்ரதை தன் வீட்டிற்குச் சென்றுவிட்டாள். தன்னுடைய கணவரிடம்— “ப்ரபோ! தங்களுடைய கார்யம் வெற்றிப் பெற்றுவிட்டது. இன்று இரவே தாங்கள் அவருடைய வீட்டிற்குச் செல்லவேண்டும்” என்றாள்.

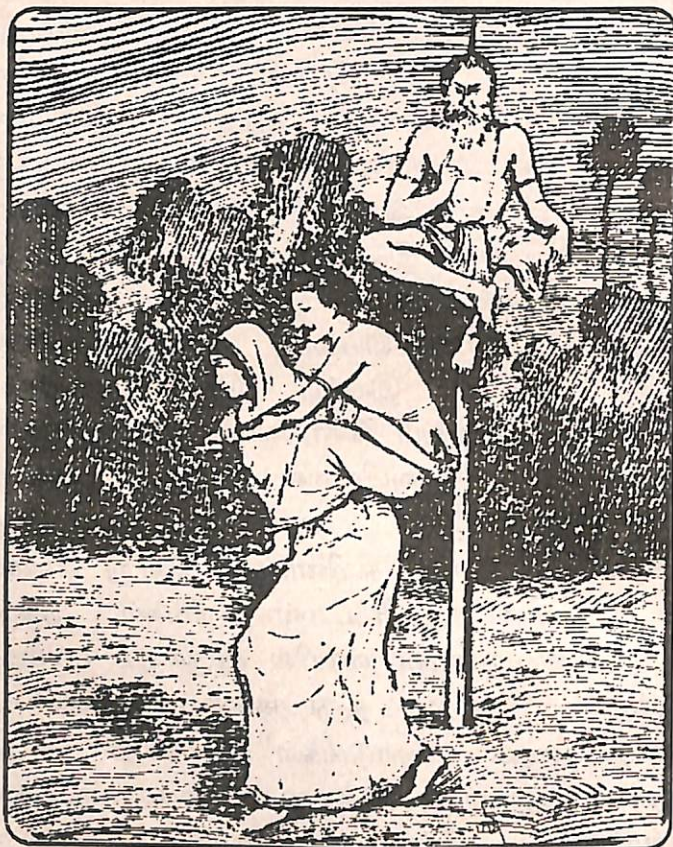
குஷ்டரோகியான ப்ராம்மணன் கூறினான்-
தேவி! நான் எப்படி அவளுடைய வீட்டிற்குச்
செல்வேன்? என்னால் நடக்கவே முடியாதே!
என்னுடைய விருப்பம் எப்படி நிறைவு பெறும்?

பதிவ்ரதை கூறினான்- “ப்ராணநாதரே! நான்
தங்களை என் முதுகின் மேல் உட்கார வைத்து
எடுத்துச் சென்று அவளுடைய வீட்டில் கொண்டு
போய் சேர்த்துவிடுகிறேன். தங்களுடைய விருப்பம்
நிறைவேறியதும் சென்ற வழியிலேமே உங்களை
எடுத்துக் கொண்டு திரும்பி வருவேன்” என்றான்.

ப்ராம்மணன் கூறினான்- கல்யாணி!
உன்னால் தான் என்னுடைய வேலை நிறைவேறப்
போகிறது. நீ இன்று செய்ததை வேறு எந்தப்
பெண்மணியாலும் செய்ய முடியாது.

பூரீபகவான் கூறுகிறார்- அந்த நகரத்திலுள்ள
ஒரு செல்வந்தருடைய வீட்டிலிருந்து திருடர்கள்
ஏராளமான பணத்தைத் திருடிச்
சென்றுவிட்டார்கள். இச்செய்தி அரசனுக்குத்
தெரிந்ததும் அவர் இரவில் சுற்றிவரும் எல்லா
ஒற்றர்களையும் வரவழைத்து மிகவும் கோபத்துடன்
கூறினார்- “உங்களுக்கு உயிருடன் இருக்க
விருப்பமானால் இன்று இரவு திருடர்களைப்
பிடித்து என்னிடம் ஒப்படைங்கள்.” அரசருடைய
ஆணையைக் கேட்டு எல்லா ஒற்றர்களும்
கவலையடைந்து திருடனைப் பிடித்துவரும்
நோக்கத்துடன் புறப்பட்டார்கள். அந்த
நகரத்திற்கருகிலேயே ஒரு அடர்ந்த காடு இருந்தது.
அங்கு ஒரு மரத்தின் கீழே மஹாதேஜஸ்வியான
மாண்டவ்ய முனிவர் ஸமாதிநிலையில்

ஆழ்ந்திருந்தார். யோகிகளின் தலைவரான அந்த மஹரிஷி அக்னியைப்போல் மிகவும் ஒளிமயமாக விளங்கினார். ப்ரம்மதேவரைப்போல் மஹா தேஜஸ்வியாக விளங்கும் அந்த மாமுனிவரைப் பார்த்து துஷ்டர்களான ஒற்றர்கள் தங்களுக்குள், “இவன் தான் திருடன். இந்த கபடன் அற்புதமான உருவம் கொண்டு இந்தக் காட்டில் வசிக்கிறான்” என்று பேசிக் கொண்டு, அந்தப் பாவிகள் மாமுனிவர் மாண்டவ்யரைக் கட்டிவிட்டார்கள். அந்தக் கொடிய இயல்பு கொண்டவர்களிடம் மாண்டவ்யர் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அவர்களை ஏறெடுத்துப் பார்க்கவுமில்லை. ஒற்றர்கள் அவரைக் கட்டிப் போட்டு அரசனிடம் இழுத்துச் சென்றபோது அரசர் கூறினார்— “இன்று எனக்குத் திருடன் கிடைத்துவிட்டான். நீங்கள் நகருக்கு அருகிலுள்ள நுழைவு வாயில் இருக்கும் பாதைக்கு இழுத்துச் சென்று திருடனுக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்டனையைக் கொடுங்கள்” என்றார். அந்த ஒற்றர்கள் அரசரின் உத்தரவுப்படி மாண்டவ்யரை அழைத்துச் சென்று அங்கு பாதையில் புதைக்கப்பட்டிருந்த கழுமரத்தின் மீது உட்கார வைத்துவிட்டார்கள். அந்தக் கழுமரம் முனிவருடைய மலத்துவாரம் மூலமாக நுழைந்து தலைக்கு மேல் வந்துவிட்டது. அவருடைய உடல் முழுவதும் கழுமரத்தினால் பிளந்துவிட்டது. இதனிடையில் நடுஇரவில் பயங்கரமான இருட்டில், வானம் மேகத்தால் சூழப்பட்டு இருந்தபொழுது அந்த கற்புக்கரசியான அந்தணப் பெண்மணி தன் கணவரைத் தன் முதுகின் மீது உட்கார வைத்துக்

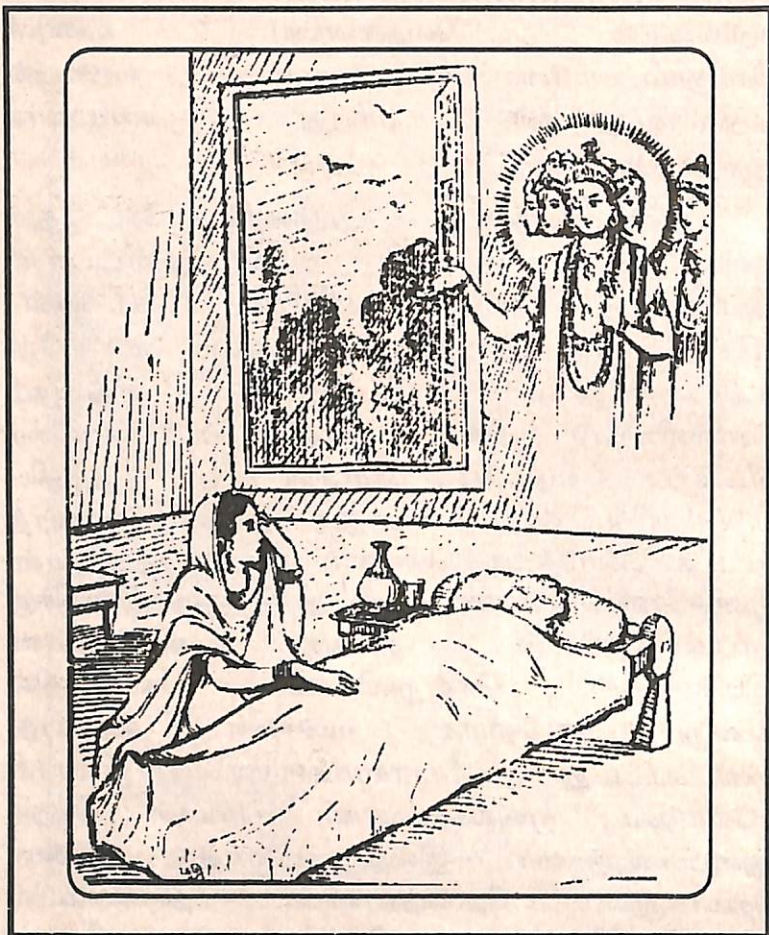

கொண்டு வேசியின் வீட்டிற்குச் சென்று
கொண்டிருந்தாள். அவள் முனிவரை நெருங்கிச்
சென்று கொண்டிருந்தபொழுது அந்தக்
குஷ்டரோகியின் உடல் முனிவருடைய சரீரத்தில்
பட்டுவிட்டது; முனிவரின் ஸமாதி நிலை
கலைந்துவிட்டது. அவர் மிகுந்த சினத்துடன்
கூறினார்— “எவன் என்னுடைய இந்த நிலையில்

கடுமையான வேதனையை உணரச்
 செய்துவிட்டானோ, அவன் ஸூர்யன்
 உதயமாவதற்குள் எரிந்து சாம்பலாக
 ஆகிவிடவேண்டும்.”

மாண்டவ்யருடைய சாபத்தைக் கேட்டதும்
 குஷ்டரோகி தரையில் விழுந்துவிட்டான்.
 அப்பொழுது அந்தப் பதிவ்ரதை கூறினான்—
 “இன்றிலிருந்து மூன்று நாட்கள் வரை ஸூர்யனே
 உதிக்காமலிருக்கக் கடவது.” இவ்விதம்
 சொல்லிவிட்டு அவள் தன்னுடைய கணவரை
 வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று ஓர் அழகிய
 படுக்கையில் தூங்க வைத்துத் தானே அவரைத்
 தட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தாள்.
 முனிச்ரேஷ்டர் மாண்டவ்யர் அந்த குஷ்டரோகிக்கு
 சாபமளித்துவிட்டு தனக்கு விருப்பமான
 இடத்திற்குச் சென்றுவிட்டார். உலகத்தில்
 மூன்று நாட்களாக ஸூர்யன் உதிப்பது
 தடைப்பட்டது. †சராசரங்களான ஜீவராசி
 களோடுகூட மூவுலகத்தவர்கள் யாவரும் மிகுந்த
 துன்பமடைந்தனர். இதைப் பார்த்து எல்லா
 தேவர்களும் தேவேந்த்ரனின் தலைமையில்
 ப்ரம்மதேவரிடம் சென்று கதிரவன்
 உதிக்காததைச் சொல்லி முறையிட்டார்கள்.
 “பகவானே! ஸூர்யன் உதிக்காத காரணம் என்ன?
 எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.
 தாங்கள் தான் தேவையானதைச் செய்யவேண்டும்.”
 அவர்களுடைய முறையீட்டைக் கேட்டதும்
 ப்ரம்மதேவர் கற்பிற்சிறந்த பெண்மணி, மற்றும்

† சராசரங்கள் - அசையும் பொருட்களான மாந்தர், மிருகம், பறவை முதலியவையும், அசையாத பொருட்களான தாவரங்களும்.

மாண்டவ்ய முனிவர் இவர்களின் விபரங்களை விளக்கிக் கூறினார். அதற்குப் பிறகு தேவர்கள் விமானங்களில் ஏறி மண்ணுலகில் உடனடியாக ப்ரம்மதேவரை முன்னிட்டுக் கொண்டு, குஷ்டரோகியான அந்த அந்தணன் வீட்டிற்கு வந்தார்கள். விமானங்களின் காந்தியினாலும், முனிவர்களுடைய ஒளியினாலும் பதிவ்ரதையினுடைய வீட்டினுள் நூற்றுக்கணக்கான

ஸூர்யர்கள் ஒருங்கே உதித்தாற்போல் ஒளி வெள்ளம் பரவியது. அப்பொழுது அன்னப்பறவைகள் போன்ற ஒளிமயமான விமானங்களின் மூலம் வந்திறங்கிய தேவர்களை பதிவ்ரதை பார்த்தாள். அவள் தன் கணவரின் அருகில் படுத்துக் கொண்டிருந்தாள். ப்ரம்மதேவர் அவளை விளித்துக் கூறினார்— அன்னையே! தங்களுடைய ஒரு செயலினால் எல்லாத் தேவர்களும், ப்ராம்மணர்களும், பசுக்களும் மற்றும் அனைத்து உயிர்களும் இறந்துவிடக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதைச் செய்யத் தங்களுக்கு எப்படி மனம் வந்தது? ஸூர்யோதயத்திற்கெதிரான கோபத்தை விட்டுவிடுங்கள்.

பதிவ்ரதை கூறினாள்— பகவானே! என்னுடைய கணவர் தான் எனக்கு குரு, தெய்வம் எல்லாம். இவர் எனக்கு எல்லா உலகத்திலும் மேலானவர். ஸூர்யோதயம் ஆனதும் முனிவருடைய சாபத்தினால் இவர் இறந்துவிடுவார். ஆகவே நான் ஸூர்யனுக்குச் சாபமிட்டிருக்கிறேன். கோபம், மோஹம், பேராசை, பொறாமை அல்லது காம வசப்பட்டு நான் இதைச் செய்யவில்லை.

ப்ரம்மதேவர் கூறினார்— அன்னையே! ஒருவருடைய மரணத்தினால் முவுலகங்களுக்கும் நன்மையுண்டாகுமானால், தங்களுக்கு அதிகமான புண்யம் கிட்டும்.

பதிவ்ரதை பதிலளித்தாள்— கணவனை த்யாகம் செய்வதால் தங்களுடைய பரம கல்யாணமயமான ஸத்யலோகமே கிடைப்ப தானாலும், அது எனக்கு நல்லதாகத் தோன்றவில்லை.

ப்ரம்மதேவர் கூறினார்— தேவி!
 ஸூர்யோதயம் ஆனதும் மூன்று உலகங்களும்
 ஆரோக்யநிலையை அடைந்துவிடும். அப்பொழுது
 தங்களுடைய கணவர் எரிந்து சாம்பலாகி
 விட்டாலும் நான் தங்களுக்கு நன்மை
 செய்வேன். எங்களுடைய ஆசீர்வாதத்தினால் இந்த
 குஷ்டரோகியான அந்தணன் காமதேவனைப்போல்
 அழகாக உயிர்த்தெழுவார்.

ப்ரம்மதேவர் இவ்விதம் சொன்னதும் அந்த பதிவ்ரதை சிறிது சிந்தனை செய்துவிட்டு தன் ஸம்மதத்தைத் தெரிவித்தான். உடனே முவுலகத்திலும் ஸூர்யோதயம் உண்டாயிற்று. முனிவருடைய சாபத்தினால் ப்ராம்மணன் எரிந்து சாம்பற்குவியலாகிவிட்டான். ஆனால் உடனே அந்த சாம்பற்குவியலிலிருந்து காமதேவனைப்போன்ற அழகான உருவத்துடன் அவன் வெளி வந்தான். இதைப் பார்த்து நகர மக்கள் அனைவரும் மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தார்கள். தேவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். எல்லா மக்களுடைய உள்ளமும் நிறைவு பெற்றது. அப்பொழுது ஸ்வர்க லோகத்திலிருந்து ஸூர்யனைப்போல் ஒளிகொண்ட ஒரு விமானம் வந்தது. அந்த பதிவ்ரதை தன் கணவருடன் அதில் ஏறி அமர்ந்து தேவர்களுடன் ஸ்வர்கத்திற்குச் சென்றுவிட்டான்.

சுபாவும் இப்படிப்பட்ட பதிவ்ரதையே. ஆகவே அவள் எனக்கு ஸம்மானவள். அவள் தன்னுடைய கற்பின் மஹிமையால் இறந்தகாலம், எதிர்காலம், நிகழ்காலம் மூன்றையும் அறிகிறாள். எந்த மனிதன் மிகவும் உத்தமமான, புண்யமான இக்கதையை உலகத்தாருக்கு எடுத்துக் கூறுவானோ, அவன் பலப் பிறவிகளில் செய்த பாவங்களிலிருந்து, முற்றிலும் விடுபட்டுத் தூய்மையாகிவிடுவான்.

ப்ராம்மணன் கேட்டான்— பகவானே! மாண்டவ்ய முனிவரின் உடல் கழுமரத்தால் காயமடைந்ததற்குக் காரணம் என்ன? கற்புடைய பெண்மணியின் கணவருக்கு ஏன் குஷ்டரோகம் ஏற்பட்டது?

பகவான் ஸ்ரீவிஷ்ணு பதிலளித்தார்-
 மாண்டவ்ய முனிவர் சிறு பையனாக
 இருந்தபொழுது அறியாமையினாலும், விளையாட்டு
 புத்தியினாலும் ஒரு தும்பியினுடைய
 மலத்துவாரத்தில் ஒரு புல்லைப் போட்டு
 விட்டுவிட்டார். அந்த வயதில் தர்மம், அதர்மம்
 என்ற வேறுபாடு தெரியாது. இருந்தபோதிலும்
 அந்தக் குற்றத்திற்காக அவர் ஒரு நாள் பகலிலும்,
 இரவிலும் அப்படிப்பட்ட துன்பம் அனுபவிக்க
 நேரிட்டது. ஆனால் மாண்டவ்ய முனிவர்
 ஸமாதிநிலையில் இருந்ததால் சூலத்தினால்
 ஏற்பட்ட காயத்தின் வேதனையை அவர்
 முழுமையாக அனுபவிக்கவில்லை. இதேவிதமாக
 பதிவ்ரதையின் கணவனும் முன் ஜன்மத்தில்
 குஷ்டரோகியான அந்தணன் ஒருவனைக்
 கொன்றுவிட்டான். அதனாலேயே அவனுடைய
 சரீரத்தில் துர்நாற்றத்துடன் கூடிய குஷ்டரோகம்
 தோன்றியது. ஆனால் அந்த ப்ராம்மணன் நான்கு
 கோதானம் (பசுக்கள் தானம்) செய்திருந்தான்.
 மூன்று கன்யாதானமும் செய்து கொடுத்திருந்தான்.
 ஆகவே அவனுடைய மனைவி பதிவ்ரதையாக
 விளங்கினாள். அந்த மனைவியின் காரணமாகவே
 அவன் எனக்கு ஸமமான நிலையைப்
 பெற்றுவிட்டான்.

ப்ராம்மணர் கூறினார்- பெருமானே! ஒரு
 பதிவ்ரதைக்கு இவ்வளவு மஹிமை இருக்குமானால்
 எவனுடைய மனைவி தீய நடத்தை
 இல்லாதவளாக, நேர்மையானவளாக, பதிவ்ரதையாக
 இருக்கிறாளோ, அவளால் அவனுக்கும் ஸ்வர்கம்

நிச்சயம் கிடைக்கும். கற்புடையப் பெண்களினால் எல்லோருக்கும் நன்மை ஏற்படவேண்டும் அல்லவா?

ஸ்ரீபகவான் பதிலளித்தார் நீங்கள் சொல்வது சரியே. உலகத்தில் மிகவும் தீய நடத்தை கொண்ட பெண்களும் இருக்கிறார்கள். தனக்கு எல்லாவற்றையும் அர்ப்பணிக்கின்ற கணவனுக்குக்கூட அவர்கள் துரோகம் செய்கின்றார்கள். அவர்களை எவ்விதத்திலும் கெட்ட நடத்தையிலிருந்து மீட்க முடியாவிடில், அப்படிப்பட்ட பெண்களை மனதாலும்கூட ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது. காம வசப்படுகின்ற பெண் ஏழையான, அழகற்ற, பண்பில்லாத, தாழ்ந்த குலத்தைச் சேர்ந்த வேலைக்காரனைக்கூட ஏற்றுக் கொண்டு விடுகிறாள். மரணமடையும் வரையில் கூட இப்படி உறவு கொள்வதில் அவளுக்குத் தயக்கம் ஏற்படுவதில்லை. அவள் நல்ல பண்புகள், நல்ல குலம், உயர்ந்த செல்வம், அழகு, திறமை, இல்லறம் நடத்துவதில் சீர்மை இவையனைத்தும் நிரம்பிய கணவனைக்கூட விட்டுவிட்டுத் தாழ்ந்தவனையும் ஏற்றுக் கொள்வாள். ப்ராம்மணரே! உமாதேவியும், நாரதரும் நிகழ்த்திய உரையாடல் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. ஏனெனில் நாரதர் பெண்களுடைய பலவிதமான செயல்களையும் அறிந்தவர். நாரத முனிவர் இயற்கையிலேயே உலகத்தில் நடக்கும் ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் அறியும் ஆவல் கொண்டவர். ஒரு தடவை ஏதோ யோசனையோடு மலைகளில் சிறந்த கைலாஸ பர்வதத்திற்குச் சென்றார். அங்கு அந்த மஹாத்மாவான முனிவர் பார்வதியை வணங்கிக்

கேட்டார்— “தேவி! நான் பெண்களின் தீய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி அறிய விரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தில் நான் முற்றிலும் ஒன்றும் தெரியாதவன். மிகுந்த பணிவுடன் தங்களிடம் கேட்கின்றேன். ஆகவே எனக்கு விளக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.”

பார்வதிதேவி கூறினார்— நாரதரே!
இளம்பெண்களின் மனம் எப்பொழுதும்
ஆடவர்களிடமே ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதில்
சற்றும் ஐயமில்லை. பெண் நெய் நிறைந்த
குடத்திற்கு ஸமமானவள். ஆண் எரிகின்ற
நெருப்புத்தணலுக்கு ஒப்பானவன். ஆகவே
நெய்யையும், நெருப்பையும் ஒரே இடத்தில்
வைக்கலாமா? கூடாது. குழந்தைப்பருவத்தில்
தந்தையும், இளமையில் கணவனும், முதுமையில்
மகனும் பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பாக
இருக்கிறார்கள். ஆகவே பெண்களுக்கு
தங்களைத் தாங்களே காப்பாற்றிக் கொள்ள
வேண்டிய அவசியமோ, சுதந்திரமோ
தேவையில்லை.† அழகான பெண்ணிற்கு
அவளுடைய விருப்பப்படி சுதந்திரம்
தரப்படுமானால் அவள் பிற ஆண்களின்

† க்ருதகும்பஸமா நாரீ தப்தாங்கூரஸம: புமாந் ।

தஸ்மாத், க்ருதம் ச வஹ்நிம் ச ஹ்யேகஸ்தூரநே ந தூரயேத் ॥

(பத்மபுராணம், ஸ்ருஷ்டிக்ஷண்டம் 49/21)

‡ பிதா ரக்ஷதி கௌமாரே பூர்தா ரக்ஷதி யௌவநே ।

புத்ராஸ்ச ஸ்தூவிரே பூரவே ந ஸ்த்ரீ ஸ்வாதந்த்ரயமர்ஹதி ॥

(பத்மபுராணம், ஸ்ருஷ்டிக்ஷண்டம் 49/23)

ஆசை வார்த்தைகளின் தூண்டுதலினால்
 கலக்கமடைந்து விபசாரத்திலும் ஈடுபட்டுவிடலாம்.
 தயாரிக்கப்பட்ட சமையலின் மீது கவனம்
 வைக்காவிட்டால் அதைக் காகமும், நாயும்
 தன்னுரிமையாக நினைத்து தீண்டத்
 தொடங்கிவிடுகின்றன அல்லவா! அதைப்போலவே
 தான் இளம்பெண் மீது கட்டுப்பாடுகள்
 இல்லாவிட்டால், அவள் நடத்தை தவறி, தீய
 விபசாரி ஆகிவிடக் கூடும். பிறகு அந்த நடத்தை
 கெட்டவளின் தொடர்பினால் குலம் முழுவதுமே
 களங்கமுடையதாக ஆகிவிடுகின்றது. அன்னியன்
 மூலம் பிறந்த மனிதன் 'வர்ணஸங்கரன்' -
 அதாவது கலப்பு ஜாதிக்காரன் எனப்படுகிறான்.[†]
 நன்னடத்தையுள்ள பெண் பிறந்த வீடு, புகுந்த
 வீடு அதாவது தந்தையின் குலம், கணவரின் குலம்
 இரண்டினுடைய பெருமையையும் வளர்த்து
 நிலைநாட்டுகிறாள். பதிவ்ரதையான பெண்மணி
 தன் குலத்தைக் கரையேற்றுகிறாள். தீய
 நடத்தையுள்ளவள் நரகத்தில் வீழ்த்துகிறாள்.
 ஸ்வர்கம், குலப்பெருமை, களங்கம், புகழ்-இகழ்,
 மகன், மகள், நண்பர்கள் யாவும் உலகத்தில்
 பெண்களின் கையிலேயே உள்ளன என்று
 சொல்லப்படுகின்றது. ஆகவே அறிஞர்கள், நல்ல

† அரக்ஷணாத்யதூர பாக: ஸ்வகர்கவஸகோ வஸேத் |

ததைவ யுவதீ நாரீ ஸ்வச்சந்தூர்த்துஷ்டதாம் வ்ரஜேத் ||

புநரேவ குலம் துஷ்டம் தஸ்யா: ஸம்ஸர்கூதோ புவேத் |

பரபீஜே நரோ ஜாத: ஸ ச ஸ்யாத்வர்ணஸங்கர: ||

(பத்மபுராணம், ஸ்ருஷ்டிக்ஷண்டம் 49/25-26)

ஸந்ததியைப் பெறவேண்டும் என்ற விருப்பம் நிறைவேறுவதற்காகத் திருமணம் செய்து கொள்ளலாம். மோஹத்தினால், காம வசத்தினால் கற்புள்ள பெண்ணைக் களங்கப்படுத்தி விட்டுவிடுகின்ற ஆண் மஹாபாவியாவான். அவன் அந்தப் பெண்ணைக் கொலை செய்த பாவத்தை அனுபவித்தவண்ணம் நரகத்தில் விழுகின்றான். பிறருடைய மனைவியை பலாத்காரம் செய்பவனும் அல்லது அவளுக்குப் பண ஆசையைக் காட்டித் தன் காமவலையில் சிக்க வைத்து விடுகின்றவனும், இந்த உலகத்தில் பெண்கொலை செய்த பாதகனாகக் கருதப்படுகிறான். இறந்த பிறகு பயங்கரமான நரகத்தில் விழுகிறான். பிறருடைய மனைவியைக் கவரும் மனிதன் அடுத்த பிறவியில் சண்டாளனாகப் பிறக்கிறான். அதே போன்று கணவனை வஞ்சனை செய்து ஏமாற்றும் மனைவி வெகுகாலம் வரையில் நரகத் துன்பம் அனுபவித்துக் காகமாகப் பிறக்கிறாள். எச்சிலையும், துர்நாற்றம் கொண்ட பொருட்களையும் தின்று வாழ்க்கையைக் கழிக்கிறாள். அதற்குப் பிறகு மனித குலத்தில் பெண்ணாகப் பிறந்து கைம்பெண்ணாகிறாள். தாய், குருவின் மனைவி, அந்தணப் பெண், அரசரின் ராணி அல்லது தனக்குப் பெரியோர்களின் மனைவியுடன் உடலுறவு கொள்ளும் மனிதன் மீளமுடியாத நரகத்தில் வீழ்கின்றான். உன்பிறந்தவன், உன்பிறந்தவளின் மருமகள், மகள், மருமகள், சிறிய தாயார், மாமி, அத்தை, தாயுடன் பிறந்தவள் போன்ற உறவுள்ள பெண்களுடன் உடலுறவு

கொள்பவனுக்கு நரகத்திலிருந்து விடுதலை
கிடைப்பதில்லை. இது மட்டுமல்ல, அவனுக்கு
ப்ரம்மஹத்தி தோஷமும் ஏற்பட்டு, அவன்
குருடனாகவும், ஊமையாகவும், செவிடனாகவும்
ஆகித் தொடர்ந்து வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டே
இருப்பான். அவனும் வீழ்ச்சியிலிருந்து விடுதலை
பெறுவதில்லை.

அந்தணர் வினவினார்— பகவானே!
இப்படிப்பட்ட பாவம் செய்த மனிதன்
பாவத்திலிருந்து மீட்சி பெறுவதற்கு என்ன வழி?

ஸ்ரீபகவான் கூறினார்— மேலே குறிப்பிட்ட
பெண்களுடன் உடலுறவு கொண்ட மனிதன்
இரும்பில் பெண் சிலை செய்து அதை நெருப்பில்
நன்றாகச் சூடாக்கி, அதை நெருக்கமாக
அணைத்துக் கொண்டு உயிரை விடவேண்டும்.
இவ்விதம் தூய்மையடைந்து மறுஉலகத்திற்குச்
செல்லவேண்டும். மனிதன் இல்லறத்தைத் துறந்து
என்னிடம் மனம் செலுத்தி, ஒவ்வொரு நாளும்
'கோவிந்த' நாமஸ்மரணம் செய்து வந்தால்
அவனுடைய எல்லாப் பாவங்களும் நசித்துவிடும்.
அவன் மூலமாகச் செய்யப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான
ப்ரம்மஹத்தி தோஷங்கள் குருவின் மனைவியிடம்
தவறுதலாக நடந்து கொண்ட குற்றங்கள், இலட்சம்
தடவைகள் குடித்த குற்றம், பொன் திருடிய
குற்றம், பல ஆண்டுகளாக பாவிகளோடு தொடர்பு
வைத்திருந்த குற்றம் முதலியனவும், மேலும் பலப்
பல பெரிய பாவங்களும் என் பெயரைச் சொல்லி
ஐபம் செய்வதால் உடனேயே நசித்து விடுகின்றன.
இவற்றைவிடப் பெரிய பாவங்களும், பாதகச்

செயல்களும் கூட நெருப்பிற்கருகில் பஞ்சுக் குவியல் போல் எரிந்து விடுகின்றன. ஆகவே என்னுடைய 'கோவிந்த' நாமஸ்மரணம் செய்து தூய்மை அடையவேண்டும். (ஆனால் பகவந்தாமம் நம்மைக் காக்கும் என்று மட்டும் நினைத்து வேண்டுமென்றே பாவம் செய்தால், அது அவனை ஒருபொழுதும் காப்பாற்றாது.) அல்லது தினமும் என்னுடைய 'கோவிந்த' நாமகீர்த்தனை செய்தும், பூஜை செய்து கொண்டும் இல்லறம் நடத்தி வந்தால் அவன் பாவத்திலிருந்து விடுபட்டுவிடுகிறான். குழந்தாய்! கங்கை நதியின் அழகான கரையில் மங்களகரமான ஸூர்ய க்ரஹணம் நேரும் சுபமுஹூர்த்தத்தில் கோடிக்கணக்கான பசுக்கள் தானம் செய்வதால் என்ன பலன் கிடைக்குமோ, அதைவிட ஆயிரம் மடங்கு அதிகமான பலன் 'கோவிந்த' நாமகீர்த்தனம் செய்து வழிபடுவதால் கிடைத்துவிடுகின்றது. கீர்த்தனம் செய்து வழிபடுகின்ற மனிதன் என்னுடைய வைகுண்டத்தில் என்றும் வசிக்கும் பாக்கியம் பெறுகின்றான்.† புராணங்களிலுள்ள என்னுடைய

† யோ வை க்ருஹாஸ்ரமம் த்யக்த்வா மச்சித்தோ ஜாயதே நர: |
 நித்யம் ஸ்மரதி கோவிந்தம் ஸர்வபாபக்ஷயோ புவேத் ||
 ப்ரஹ்மஹத்யாயுதம் தேந க்ருதம் குர்வங்கநாக்யம: |
 ஸதம் ஸதஸஹஸ்ரம் ச பைஷ்டமத்யஸ்ய பக்ஷணம் ||
 ஸ்வர்ணாதேர்ஹரணம் சைவ தேஷாம் ஸம்ஸர்க்யஸ்சிரம் |
 ஏதாந்யந்யாநி பாபாநி மஹாந்தி பாதகாநி ச ||
 அக்யநிம் ப்ராப்ய யதூ தூலம் த்ருணமாஸு ப்ரணஸ்யதி |
 தஸ்மாந்மந்தாம கோவிந்தம் ஸ்மருத்வா பூதோ புவேந்தர: ||

கதையைக் கேட்கும் மனிதன் என்னுடைய
ஸமநிலையை அடைகிறான். எவன் புராணக்
கதைகளைச் சொல்கிறானோ, அவன் என்னுடன்
இணைந்து விடுகிறான். ஆகவே பிரதி தினமும்
புராணக் கதைகளைக் கேட்க வேண்டும்.
புராணங்கள் தர்மங்களின் களஞ்சியம்.

ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டரே! பதிவ்ரதா
ஸ்த்ரீகளிடம் இருக்கும் மிகச் சிறப்பான
குணங்களை நான் வர்ணிக்கிறேன் கேளுங்கள்.
பதிவ்ரதா ஸ்த்ரீயினுடைய வம்சம் தூய்மையாக
ஆகிறது. அங்கு மஹாலக்ஷ்மி என்றும் வசிக்கிறாள்.
கற்புக்கரசிகளின் பிறந்த குலம், அவர்கள் திருமணம்
செய்து கொண்ட குலம் இரண்டிற்கும்,
அவளுடைய கணவருக்கும் ஸ்வர்கம் கிட்டுகிறது.
எந்த ஸ்த்ரீகள் தங்களுடைய வாழ்க்கையின்
முற்பகுதியில் பாவம்-புண்யம் இரண்டும் கலந்து
செய்து, பிறகு பதிவ்ரதைகளாக
விளங்குகிறார்களோ, அவர்களுக்கும் என்னுடைய
வைகுண்டலோகவாசம் கிடைத்துவிடுகின்றது.
ப்ராம்மண விதவை, விதவைக்குரிய வ்ரதப்படி
வாழவேண்டும். அவள் ஏகாதசி வ்ரதம் இருக்க
வேண்டும். இல்லாவிடில் அடுத்த பிறவியிலும்

யோ வா க்ருஹாஸ்ரமே திஷ்டேந்தியம் கோவிந்தகோஷணம் ।
க்ருத்வா ச பூஜயித்வா ச ஸ பாபாத்ஸந்தரோ புவேத் ॥
புகூரதீதடே ரம்யே க்ருஷ்ய க்ருஹணே ஸிவே ।
குவாம் கோடிப்ரதாநே யத்புலம் லபுதே நர: ॥
தத்புலம் ஸமவாப்நோதி ஸஹஸ்ரம் சாதிகம் ச யத் ।
கோவிந்தகீர்தநே தாத மத்புரே சாக்ஷயம் வஸேத் ॥

(பத்மபுராணம், ஸ்ருஷ்டிக்ஷண்டம் 49/50-56)

74 கற்பு நெறியுள்ள அந்தணப் பெண்மணியின் கதை

விதவையாவாள். மேலும் ஒவ்வொரு பிறவியிலும் துரதிர்ஷ்டம் பிடித்தவளாகத் துன்பப்படுவாள். மீன், மாமிசம் முதலியவற்றை உண்பதாலும், நோன்பு-வ்ரதம் இவற்றை மேற்கொள்ளாமை யினாலும், அவள் வெகுகாலம் வரையில் நரகத்தில் உழன்று பிறகு நாயாகப் பிறப்பாள். குலத்தை அழிக்கும் விதவை கெட்ட நடத்தையுள்ளவளாகித் தகாத உடலுறவு கொண்டால் அவள் நரக வேதனை அனுபவித்த பிறகு பத்து பிறவிகளில் பெண் கமுகாகப் பிறப்பாள். பிறகு இரண்டு முறை நரியாகப் பிறந்து பின்பு மனிதப்பிறவி எடுப்பாள். அதிலும்கூட இளம்வயதிலேயே விதவையாகி, வேலைக்காரியாக வாழ்க்கை நடத்துவாள்.

ப்ராம்மணர் கூறினார்— பகவானே! தாங்கள் எனக்கு அருள்புரிந்து கன்யாதான பலன்களை விவரமாகச் சொல்லவேண்டும். மேலும் அதனுடைய உண்மையான நியமங்களையும் சொல்லுங்கள்.

ஸ்ரீபகவான் உரைத்தார்— ப்ராம்மணரே! அழகும், பண்பும், நல்ல குலமும், இளமையும், செழிப்பும், செல்வங்களும், தான்யங்களும் நிறைந்த வரனுக்கு கன்யாதானம் செய்யும் பலன்களைச் சொல்கிறேன், கேளுங்கள். நகைகளுடன் கூடிய கன்னிகையை தானம் செய்பவன் அதன் மூலமாக, மலைகள், தோட்டங்கள், காடுகள் யாவும் நிறைந்த முழு பூமியை தானம் செய்தவனாகிறான். பெண்ணிற்காகப் பணம் பெற்று வயிறு வளர்க்கும் தந்தை நரகத்தையடைகிறான். தன்னுடைய மகளை விற்று விடுகின்ற மூடனுக்கு நரகத்திலிருந்து ஒருபொழுதும் விடுதலையே கிடைக்காது. எவன்

பணத்தாசை காரணமாக தகுதியற்ற மனிதனுக்கு கன்யாதானம் செய்கிறானோ, அவன் ரௌரவ நரகத்தில் விழுந்து முடிவில் சண்டாளனாகி விடுகிறான்.[†] அதிகமாக சாப்பிடுபவன், வெகுதூரத்தில் வசிப்பவன், மிகப் பெரிய செல்வந்தன், அதிக தீய நடத்தையுள்ளவன், நற்குடிப் பிறப்பற்றவன், மூடன் ஆக இந்த ஆறுவிதமான மனிதர்களுக்கும் கன்யாதானம் செய்யக்கூடாது. இதே மாதிரி அதிக வயதானவன், மிகவும் ஏழை, நோயாளி, மிக அருகில் வசிப்பவன், மிகவும் கோபம் கொள்பவன், த்ருப்தியற்றவன் ஆக இந்த ஆறு பேர்களுக்கும் கன்யாதானம் செய்யக் கூடாது. இவர்களுக்குக் கன்யாதானம் செய்யும் மனிதன் நரகத்தையடைகிறான். பணத்தின் மீதுள்ள பேராசையினாலோ, பெருமை கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோ, கன்யாதானம் செய்பவனும் ஒரு பெண்ணைக் காட்டி வேறொரு பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து வைப்பவனும் கூட நரகத்திற்கே செல்வான். தினமும் இந்த மிகவும் உத்தமமான, புண்யமயமான கதையைக் கேட்பவனுடைய பல பிறவிப் பாவங்கள் அனைத்தும் நசித்துவிடுகின்றன.

* * * * *

† ய: புந: ஸால்கமஸ்நாதி ஸ யாதி நரகம் நர: |
 விக்ரீத்வா சாத்மஜாம் மூடேர நரகாந்ந நிவர்த்தே ||
 லோபபூதஸத்ருஸே பும்ஸி கந்யாம் யஸ்து ப்ரயச்சதி |
 ரௌரவம் நரகம் ப்ராப்ய சாண்டூலத்வம் ச க்யச்சதி ||

துலாதாரனுடைய ஸத்யமும், ஸமத்வ புத்தியும்
புகழ்ப்படுதல், உண்மை பேசுவதன் மஹிமை,
பேராசையை த்யாகம் செய்த ஒரு
வேளாளனுடைய கதை, மூக சண்டாளன்
முதலியோர் வைகுண்டம் சென்ற வரலாறு

ப்ராம்மணன் (நரோத்தமன்) கூறினான்—
ப்ரபோ! தாங்கள் என்மீது அருள்கூர்ந்து
துலாதாரனுடைய வரலாற்றையும், அவனுடைய
இணையற்ற சக்தியையும் எனக்கு முழுமையாக
வர்ணித்துச் சொல்லவேண்டும்.

ஸ்ரீபகவான் கூறினார்— ஸத்ய மார்க்கத்தில்
சென்று பேராசையையும், களங்கமான புத்தியையும்
விட்டுவிட்டு தினசரி ஏதேனும் தானம் செய்பவன்
உத்தமமான தகூழிணை கொடுத்து நூறு யாகங்கள்
செய்தவனாக ஆகிறான். ஸத்யத்தினால்தான்
ஸூர்யன் உதிக்கிறான்; ஸத்யத்தினாலேயே காற்று
வீசுகின்றது. ஸத்யத்தின் மஹிமையினால் தான்
சமுத்திரம் தன்னுடைய எல்லையை மீறுவதில்லை;
பகவான் கூர்மமூர்த்தி இந்த பூவுலகத்தை
தன்னுடைய முதுகின் மேல் தாங்கிக்
கொண்டிருக்கிறார். ஸத்யத்தின் பலத்தினால் தான்
மூவுலகமும், எல்லா மலைகளும்
நிலைத்திருக்கின்றன. ஸத்யத்திலிருந்து நழுவி
விடுகின்றவனுக்கு நிச்சயமாக நரகத்தில் வசிக்க
நேரிடுகின்றது. மனம், வாக்கு, செயல் மூன்றிலும்
ஸத்யத்தைக் கடைப்பிடிப்பவன் இந்த அழியும்
உடல் மூலம் அழிவற்ற பகவானுடைய
பரமபதத்தை அடைந்து பகவானுடைய

ஸ்வருபமாகவே ஆகிவிடுகின்றான். ஸத்யத்தின் பலத்தினாலே எல்லா ருஷிகளும், முனிவர்களும் என்னை அடைந்து அழியாத நிலை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஸத்யத்தின் காரணமாகவே அரசர் யுதிஷ்டிரர் மனித உடலுடனேயே ஸ்வர்கத்தை அடைந்தார்.[†] அவர் எல்லா விரோதிகளையும் வெற்றி கொண்டு தர்மநியமத்துடன் உலகைக் காத்து வந்தார். கிடைப்பதற்கரிய தூய்மையான ராஜஸூய யக்ஞம் செய்தார். அவர் தினமும் எண்பத்து நான்காயிரம் ப்ராம்மணர்களுக்கு உணவளித்து அவர்களுடைய விருப்பத்தின்படியே வேண்டிய அளவு செல்வத்தைத் தானமாகக் கொடுத்தார். ஒவ்வொரு ப்ராம்மணனுடைய ஏழ்மையும் நீங்கிவிட்டது என்று தெரிந்த பிறகுதான் அவர் ப்ராம்மண சமுதாயத்திற்கு விடை கொடுத்து அனுப்பி வந்தார். இவையெல்லாம் அவருடைய ஸத்ய வ்ரதத்தின் சக்தியினாலேயே நடைபெற்று வந்தன. ஹரிச்சந்திர மஹாராஜா ஸத்யத்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டதால் தான் தன்னுடைய வாகனங்கள்,

†ஸத்யேநோத்யதே ஸரோ வாதி வாதஸ்ததைவ ச |
 ந லங்க்யேத் ஸமுத்ரஸ்து கூர்மோ வா துரணீம் யதூ ||
 ஸத்யேந லோகாஸ்திஷ்டந்தி ஸர்வே ச வஸுதூதரா: |
 ஸத்யாத்யப்ரஷ்டோத்ய ய: ஸத்த்வோப்யதோவாஸி புவேத் த்ருவம் ||
 ஸத்யவாசி ரதோ யஸ்து ஸத்யகார்யரத: ஸதூ |
 ஸராரேண ஸ்வர்லோகமாகுத்யாச்யததாம் வ்ரஜேத் ||
 ஸத்யேந முநய: ஸர்வே மாம் ச கத்வா ஸ்திரா: ஸ்திதூ: |
 ஸத்யாத்ய யுதிஷ்டிரோ ராஜா ஸராரோ திவம் கத: ||

(பத்மபுராணம், ஸ்ருஷ்டிகண்டம் 50/3-6)

பரிவாரங்கள் முதலியவற்றுடனும், தன்னுடைய
 தூய்மையான உடலுடனும் இன்றும்
 ஸத்யலோகத்தில் திகழ்கிறார். இவர்களைத் தவிர
 இன்னும் பல அரசர்கள், ஸித்தர்கள்,
 மஹரிஷிகள், ஞானிகள், யாகம் செய்தவர்கள்,
 ஸத்யம் தவறாமல் இருந்திருக்கிறார்கள். ஸத்யத்தில்
 ஈடுபட்டு இருப்பவர்கள் தான் உலகத்தை
 உய்விப்பதில் வெற்றி காண முடியும். மஹாத்மா
 துலாதாரர் ஸத்யவாதியாகவே வாழ்ந்தார்.
 உண்மையே பேசியதன் காரணமாகவே அவர் இந்த
 உலகத்தில் ஈடு இணையற்றவராக வாழ்ந்தார்.
 துலாதாரர் ஒருபொழுதும் பொய் பேசியதில்லை.
 விலைமலிவான பொருளானாலும், அதிக
 விலையுள்ளதானாலும், எல்லாவிதமான பொருட்
 களையும் வாங்குவதிலும், விற்பதிலும் அவர் சிறந்த
 அறிவாளியாக இருந்தார்.

உலகத்தில் ஸாக்ஷியின் உண்மையான பேச்சே
 உயர்ந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. எத்தனையோ
 ஸாக்ஷிகள் உண்மையே பேசி அழிவற்ற
 ஸ்வர்கத்தை அடைந்துள்ளார்கள். பலவிதமான
 யாகங்களினாலும் கிடைப்பதற்கரிய ப்ரம்ம
 லோகத்தை, சபையில் சென்று உண்மையே பேசும்
 புலமை நிறைந்த பேச்சாளன் பெற்றுவிடுகிறான்.
 சபையில் உண்மை பேசுபவன் அச்வமேத யாகம்
 செய்த பலனைப் பெறுகிறான். பேராசையினாலும்,
 வெறுப்பினாலும் பொய் பேசுகின்ற மனிதன்
 ரௌரவ நரகத்தில் வீழ்கிறான். இவற்றிற்கெல்லாம்
 ஸாக்ஷியாக விளங்கியவர் துலாதாரர். அவர்
 மனிதர்களில் கண்கண்ட ஸூர்யனைப் போல்

விளங்கினார். பேராசையை த்யாகம் செய்வதால் மனிதன் ஸ்வர்கத்தில் தேவன் ஆகிறான் என்பது சிறப்பாக விளங்குகின்றது.

மிகவும் பாக்க்யசாலியான ஒரு வேளாளன் இருந்தான். அவன் பேராசை என்பதையே அறியாதவனாக இருந்தான். அவன் கீரையைப் புசித்தும், கடைவீதியில் சிதறியுள்ள உணவு தானியங்களைப் பொறுக்கியும், வயல்களில் உதிர்ந்து கிடக்கும் நெல்மணிகளைச் சேகரித்தும் மிகுந்த சிரமத்துடன் வாழ்க்கை நடத்தி வந்தான். அவனிடம் இரண்டு கிழிந்த கந்தல் துணிகள் மட்டும் இருந்தன. அவன் தன் கைகளையே பாத்திரமாகப் பயன்படுத்தினான். அவனுக்கு எந்தப் பொருளும் கிடைக்கவில்லை. இருந்தபோதிலும் அவன் பிறரிடமிருந்து பணம் வாங்குவதில்லை. ஒரு நாள் நான் அவனைச் சோதிப்பதற்காக இரண்டு புதிய துணிகளை எடுத்துச் சென்றேன். நதிக்கரையில் ஒரு மூலையில் பணிவுடன் வைத்துவிட்டு வேறொரு இடத்தில் சென்று நின்று கொண்டேன். வேளாளன் அந்த இரண்டு வஸ்திரங்களைப் பார்த்தும்கூட, அவற்றை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று ஆசைப்படவில்லை. அவை வேறு யாருடையதோ என்று நினைத்துப் பேசாமல் வீட்டிற்குச் சென்றுவிட்டான். அந்த இரண்டு துணிகளினால் அவனுக்கு லாபம் அதிகம் இல்லை என்று நினைத்து எடுத்திருக்க மாட்டான் என்று தீர்மானித்து நான் வேறொரு பரீட்சை செய்தேன். நான் அத்திப்பழத்தில் சில தங்கத் துண்டுகளைப் போட்டு அதே இடத்தில்

வைத்தேன். மகத்தேசம், நதிக்கரை, ஜனங்களில்லாத ஒரு தனித்த இடம். இப்படிப்பட்ட இடத்தில் சென்று கொண்டிருந்த அவன் அந்த அற்புதமான பழத்தைப் பார்த்தான். அதன் மீது அவனுடைய பார்வை பட்டதுமே அவன் இரைந்து கூறினான்— “போதும், போதும். இது ஏதோ செயற்கையாக நிகழ்ந்தது போல் தோன்றுகிறது. இந்த ஸமயத்தில் நான் இந்தப் பழத்தை எடுத்தால் பேராசை கொள்ளாத என்னுடைய மனவுறுதி நசித்துவிடும். பணத்தைப் பாதுகாப்பது மிகவும் கடினம். செல்வம் அஹங்காரத்தின் இருப்பிடம். லாபம் அதிகமாக, அதிகமாக பேராசையும் வளரும். லாபத்தினால் தான் பேராசை தோன்றுகிறது. பேராசை வசப்பட்ட மனிதன் எப்பொழுதும் நரகத்தில் வசிக்க நேரிடுகிறது. குணமற்ற இப்பணம் என் வீட்டில் இருக்குமானால் என்னுடைய மனைவிக்கும், மக்களுக்கும் வெறி பிடித்துவிடும். வெறி, ஆசையினால் ஏற்படுகின்ற கெடுதல். அதனால் புத்தி மயங்கிவிடுகின்றது. புத்தி மயக்கத்தினால் மோஹமும், அஹங்காரமும் அதாவது திமிரும் ஏற்படுகின்றது. அவற்றிலிருந்தும் கோபமும், பேராசையும் தோன்றுகின்றன. இவற்றின் ஆதிக்கம் அதிகமானால் தவம் அழிந்துவிடுகின்றது. தவம் அழிந்துவிட்டால் மனத்தில் மோஹம் ஏற்படுத்துகின்ற அழுக்குகள் தோன்றும். களங்கம் என்ற சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டுவிட்டால் மனிதன் முன்னேறவே முடியாது.”

இவ்விதம் நினைத்து அந்த வேளாளன் அந்தப் பழத்தை அங்கேயே விட்டுவிட்டுத் தன்

வீட்டிற்குச் சென்றுவிட்டான். அப்பொழுது
 ஸ்வர்கத்திலிருந்த தேவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் 'நன்று,
 நன்று' என்று புகழ்ந்தார்கள். அப்பொழுது
 நான் ஒரு சமணத்துறவி போல் வேடம்
 புனைந்து கொண்டு அவன் வீட்டிற்கு அருகில்
 சென்றேன். மக்களுக்கு அவர்களுடைய
 அதிர்ஷ்டத்தைப் பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்தேன்.
 பெரும்பாலும் அவர்களுடைய கடந்தகாலத்தைப்
 பற்றியே கூறினேன். ஜனங்கள் தமது
 பாக்கியத்தை அறிய அடிக்கடி வந்து சென்றதால்
 இந்த விஷயம் எங்கும் பரவிவிட்டது. இதைக்
 கேட்டு அந்த வேளாளனுடைய மனைவியும்
 என்னிடம் வந்து தன்னுடைய எதிர்காலம் பற்றிக்
 கேட்டாள். நான் உடனே அவள் மனதில்
 நினைத்திருந்ததைச் சொல்லிவிட்டேன். பிறகு
 அவளைத் தனிமையில் சந்தித்து கூறினேன்— "ஏ
 பாக்கியவதி! அதிர்ஷ்ட தேவதை இன்று உனக்கு
 ஏராளமான செல்வம் கொடுத்திருந்தது. ஆனால்
 உன்னுடைய கணவன் முட்டாள்தனமாக அதை
 விட்டுவிட்டான். உன்னுடைய வீட்டிலோ பணம்
 கொஞ்சம்கூட இல்லை. உன்னுடைய கணவன்
 உயிருடன் இருக்கும் வரையில் அவன்
 தரித்திரனாகத்தான் இருக்க நேரிடும். இதில் சற்றும்
 ஸந்தேஹமில்லை. அம்மா! நீ உடனே வீட்டிற்குச்
 சென்று உன் கணவனிடம் அந்தப் பணம்
 பற்றிக் கேள்!" என்னுடைய இந்த மங்களகரமான
 வார்த்தையைக் கேட்டதும் அவள் தன்
 கணவரிடம் சென்று, அவர் பணத்தை
 வேண்டாம் என்று உதறிவிட்ட, மனக்கஷ்டத்தை

82 துலாதாரன், வேளாளன், மூக சண்டாளனின் கதை

ஏற்படுத்தக் கூடிய நிகழ்ச்சியைப் பற்றி கேட்டான். அவளுடைய பேச்சைக் கேட்டு வேளாளனுக்கு மிகுந்த வியப்பு ஏற்பட்டது. அவன் சிறிது நேரம் யோசித்துவிட்டுத் தன் மனைவியுடன் என்னிடம் வந்து, என்னைத் தனிமையில் சந்தித்து, 'துறவியே! நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள்?' என்று கேட்டான்.

துறவி கூறினார்- ஐயா! உனக்கு வலுவில் பணம் கிடைத்தது. இருப்பினும் நீ அலகூயமாக அதை ஒரு துரும்புபோல் நினைத்து ஒதுக்கிவிட்டாய். இவ்விதம் ஏன் செய்தாய்? உம்முடைய தலைவிதிப்படி, உனக்கு அதிர்ஷ்டமே இல்லை என்று தோன்றுகிறது. பணம் இல்லாமைவினால் பிறந்ததிலிருந்து இறக்கும் வரையில் நீயும், உன்னுடைய உறவினர்களும் துன்பத்தையே அனுபவிக்க நேரிடும். தினம் தினம் செத்துப் பிழைப்பவனாக வாழ்க்கை நடத்த வேண்டியிருக்கும். ஆகவே, உடனே சென்று அந்தப் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு தடங்கலின்றி மகிழ்ச்சியாக இரு

வேளாளன் சொன்னான்- துறவியே! எனக்குப் பணத்தின் மேல் ஆசையில்லை. பணம் உலகத்தளைகளில் சிக்க வைக்கும் ஒரு வலை. அதில் சிக்கியவன் மறுபடியும் மீள முடியாது. இந்த உலகத்திலும், மறு உலகத்திலும் பணத்தினால் ஏற்படும் தீமைகளைக் கேளுங்கள். பணம் இருப்பதனால் திருடர்கள், உன்பிறந்தோர், உறவினர்கள் மட்டுமின்றி அரசரிடம்கூட அச்சம் கொள்ள வேண்டியிருக்கும். எல்லோரும் அந்தப் பணத்தைக் கவர்வதற்காகப் பணம் படைத்தவனைக்

கொல்லவும் துணிகின்றனர். இந்த நிலையில் பணம் எப்படி ஸுகம் அளிக்கும்? பணம் உயிரைப் பறித்துவிடும்; பாவத்தை வளர்க்கும். பணக்காரனுடைய வீடு யமபயம், காமம் முதலிய தீங்குகளின் உறைவிடம். ஆகவே பணமே துன்பங்களுக்கு முக்ய காரணம்.

துறவி கூறினார்— எவனிடம் செல்வம் உள்ளதோ அவனுக்குத்தான் நண்பர்கள் கிடைக்கிறார்கள். அவனுடன் தான் எல்லோரும் உறவு முறை வைத்துக் கொள்கிறார்கள். நல்ல குலப்பெருமை, நன்னடத்தை, புலமை, அழகு, போகம், புகழ், ஸுகம் எல்லாம் பணம் படைத்தவனுக்குத்தான் கிடைக்கின்றன. பணமில்லாத மனிதனை அவனது மனைவி, மக்களும் கூட வெறுத்து விட்டுவிடும்போது நண்பர்கள் எப்படிக் கிடைப்பார்கள்? பிறந்ததிலிருந்தே தரித்திரர்களாக இருப்பவர்கள் தர்ம நியமங்களை எப்படிக் கடைப்பிடிக்க முடியும்? ஸ்வர்கத்திற்குக் காரணமான ஸாத்விகமான வேள்விகள், குளம் வெட்டுதல் முதலிய நற்கர்மங்களுக்குக்கூடப் பணம் தேவை. உலக மக்கள் ஸ்வர்கத்தை அடைய தானம் தான் படிக்கட்டு. பணமில்லாத மனிதனால் அதைப் பெற முடியாது. வ்ரதங்கள் அனுஷ்டித்தல், தார்மிக உபதேசங்களைச் செவியுறுதல், பித்ரு யக்ளம் செய்தல், தீர்த்தயாத்ரை முதலிய சுபகார்யங்களை பணமில்லாத மனிதனால் செய்ய முடியாது. நோயுற்ற காலத்தில் ஏற்படும் மருத்துவச் செலவுக்கும், உடலைப் பேணுவதற்கும், எதிரிகளை

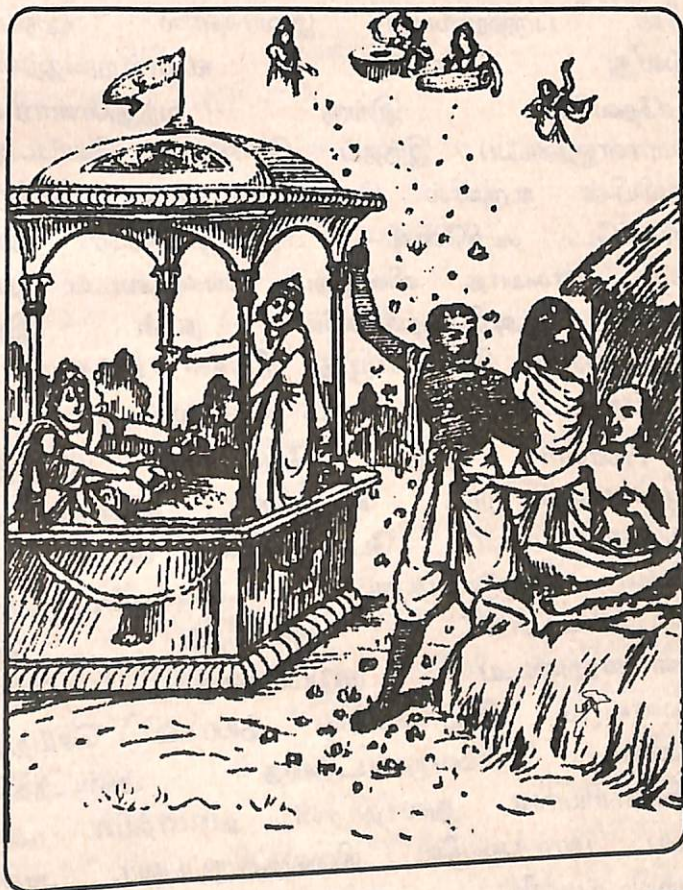
84 துலாதாரன், வேளாளன், மூக சண்டாளனின் கதை

அடக்குவதற்கும்கூடப் பணம் தேவை. ஆகவே, பணக்காரன் தான் தன்னுடைய விருப்பப்படி வாழ்க்கையை அனுபவிக்க முடியும். பணமிருந்தால் நீ தானம் செய்தே விரைவில் ஸ்வர்கத்தை அடையலாம்.

வேளாளன் பதிலுரைத்தான்— ஆசைகளைத் துறப்பதாலேயே எல்லா நோன்புகளும் செய்ததாக ஆகிவிடுகின்றன. கோபத்தை துறப்பதால் தீர்த்தயாத்ரை செய்த பலன் கிட்டுகிறது. இரக்கம் ஜபத்திற்கு இணையானது. த்ருப்திதான் உண்மையான செல்வம். அஹிம்ஸைதான் மேலான ஸித்தி. தானியங்களைப் பொறுக்கி (உஞ்சவ்ருத்தி) அதைக் கொண்டு வாழ்வதுதான் தூய உயர்ந்த வாழ்க்கை. கீரைகளாலான உணவு அமுதத்திற்கு நிகர். உபவாஸம்தான் தலைசிறந்த தவம். த்ருப்திதான் எனக்கு மிகச் சிறந்த மகிழ்ச்சி தரும் போகம். என்னைப் போன்ற மனிதன் ஒரு பைசா தானம் செய்தால்கூட அதுவே மிகப்பெரிய தானமாகும். மனைவியைத் தவிர மற்ற பெண்கள் அன்னைக்கு ஸமமானவர்கள். பிறருடைய பணம் மண்கட்டிக்கு ஸமமாகும். பிற பெண்டிர் பாம்பைப் போல் அஞ்சத்தக்கவர். இவையே எனது மேலான வேள்வி. பண்பாளரே! ஆகவேதான் நான் அந்தப் பணத்தை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. நான் இதை உண்மையாக, மனப்பூர்வமாகச் சொல்கிறேன். சகதியைப் பூசிக் கொண்டு, பிறகு அதைக் கழுவுவதைவிட, அது மேலே படாமல் முற்றிலும் விலகி நிற்பது நல்லதல்லவா?

ஸ்ரீபகவான் கூறினார்— நரோத்தமரே! அந்த வேளாளன் இவ்வாறு சொன்னதும்

தேவர்கள் அவன் மீது பூமாரி பொழிந்தார்கள். மத்தளங்கள் முழங்கின. கந்தர்வர்கள் இனிய குரலில் பாடினர். உடனே வானத்திலிருந்து விமானம் இறங்கி வந்தது. தேவர்கள் கூறினார்கள்- “தர்மமூர்த்தி! நீங்கள் இந்த விமானத்தில் அமர்ந்து ஸத்யலோகம் சென்று தெய்விக இன்பங்களை நுகருங்கள். நீங்கள் அவற்றை அனுபவிப்பதற்கு ஒரு

கால அளவு இல்லை. முடிவற்ற காலம் வரை புண்ய பலன்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருங்கள்.” தேவ கணங்கள் இவ்விதம் சொன்னதும் வேளாளன் கூறினான்— “இந்தத் துறவிக்கு இவ்விதமான அறிவும், செயல் திறமையும், பேச்சில் வல்லமையும் எப்படி ஏற்பட்டன? இவனுடைய உருவில் இருப்பவர் பகவான் விஷ்ணு, சிவன், ப்ரம்மதேவன், சுக்ரன், ப்ருஹஸ்பதி இவர்களில் ஒருவரா அல்லது என்னை ஏமாற்றுவதற்காக தர்மதேவனே இங்கு வந்துள்ளாரா?” வேளாளனுடைய இந்தப் பேச்சைக் கேட்டதும் துறவியின் உருவில் தோன்றிய நான் சிரித்துக் கொண்டே கூறினேன்— “மஹாமுனிவரே! நான் தான் ஸாக்ஷாத் விஷ்ணு. உங்களுடைய தர்ம நீதியை அறிவதற்காகவே நான் இங்கு வந்திருந்தேன். இப்பொழுது நீங்கள் உங்களுடைய குடும்பத்துடன் வைகுண்டம் செல்லுங்கள்.”

பின்னர் அந்த வேளாளன் தெய்விக ஆபரணங்களாலும், தெய்விகத் துணிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு பேரழகுடன் விளங்கினான். உடனே குடும்பத்துடன் வைகுண்டத்திற்குச் சென்றுவிட்டான். இவ்விதம் அந்த வேளாளனுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அனைவரும் பேராசையை த்யாகம் செய்ததன் பயனாக வைகுண்டத்தை அடைந்தனர். அறிவாளியான துலாதாரன் தர்மாத்மா. அவர் ஸத்ய மார்க்கத்தில் நிலைத்திருப்பவர். ஆகவே வேற்றிடங்களில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள்

அனைத்தும் அவருக்குத் தெரிந்து விடுகின்றன. துலாதாரனுக்கு இணையாக கௌரவம் வாய்ந்த மனிதன் தேவலோகத்திலும்கூட இல்லை. எந்த மனிதன் தர்ம நியதியில் நிலைத்து இந்த பவித்திரமான கதையைக் கேட்கின்றானோ, அவனுடைய பூர்வஜன்ம பாவங்கள் யாவும் நசித்து விடுகின்றன. இதை ஒரு தடவை படிப்பதினாலேயே எல்லா யாகங்களையும் செய்த பலன் கிடைத்துவிடுகின்றது. அவன் இந்த உலகத்தில் சிறந்தவனாகவும், தேவர்களாலும் பூஜிக்கத் தக்கவனாகவும் ஆகிறான்.

வ்யாஸ பகவான் கூறுகிறார்— அதற்குப் பிறகு மூக சண்டாளன் முதலிய எல்லா தர்மாத்மாக்களும் வைகுண்டம் செல்ல வேண்டுமென்ற விருப்பத்துடன் பகவானிடம் வந்தார்கள். அவர்களுடன் அவர்களுடைய மனைவிகளும் மற்றும் மக்களும் இருந்தனர். இது மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய வீட்டின் அக்கம் பக்கத்திலுள்ள பல்லிகள் மற்றும் பலவிதமான புழுப்பூச்சிகளும் இருந்தன. அவை யாவும் தேவஸ்வரூபமாக மாறி அவர்களோடு கூடச் செல்வதற்குத் தயாராக இருந்தன. அப்பொழுது தேவர்களும், ஸித்தர்களும், மஹரிஷிகளும், 'வாழ்க! வாழ்க!' என்று முழங்கி பூமழை பொழிந்தனர். விமானங்களிலும், காடுகளிலும் தேவர்களின் வாத்தியங்கள் முழங்கின. அந்த எல்லா மஹாத்மாக்களும் தங்கள் தங்களுடைய விமானங்களில் ஏறி விஷ்ணு லோகத்தை அடைந்தார்கள். ப்ராம்மணன் நரோத்தமன் இந்த

88 துலாதாரன், வேளாளன், மூக சண்டாளனின் கதை

அற்புதக் காட்சியைப் பார்த்து ஸ்ரீஜனார்தனரிடம்-
“தேவதேவ! மதுஸூதன! எனக்கு ஏதேனும்
உபதேசம் செய்யுங்கள்” என்றான்.

ஸ்ரீபகவான் கூறினார்- குழந்தாய்! உனது
பெற்றோருடைய மனம் சோகத்தினால்
துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. நீ
அவர்களிடம் செல். நன்கு அவர்களுக்கு ஸேவை
செய். விரைவாகவே நீ என்னுடைய லோகத்தை
வந்தடைவாய். தாய்-தந்தையருக்கு இணையான
தெய்வம் தேவலோகத்தில்கூட இல்லை. அவர்கள்
உன்னுடைய குழந்தைப்பருவத்தில் நாற்றமுள்ள
உடலை நன்கு பராமரித்துக் காப்பாற்றித்
தூய்மைப்படுத்தி வந்தவர்கள். நீ அறிவின்மை
என்ற குறையுடன் இருந்தாய். உன் பெற்றோர்
உன்னை அறிவாளியாக ஆக்கினார்கள். சராசர
ப்ராணிகளுடன் கூடிய மூவுலகத்திலும்
அவர்களைப்போல் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள் யாரும்
இல்லை.

வ்யாஸ பகவான் கூறுகிறார்- அதன் பிறகு
தேவ கணங்கள், மூக சண்டாளன், பதிவ்ரதை சுபா,
துலாதாரர், வைசியன், ஸஜ்ஜனாத்ரோஹகர்,
வைஷ்ணவ ஸாது இந்த ஐந்து மஹாத்மாக்களை
உன் அழைத்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன்
பகவானைத் துதி செய்து கொண்டே
வைகுண்டத்தை அடைந்தார்கள். அவர்கள் யாவரும்
பகவானின் வடிவத்தைப் பெற்று எல்லா
உலகங்களுக்கும் மேலுள்ள வைகுண்டத்தில்
நின்றார்கள். அந்தணனான நரோத்தமனும் முழு
மனத்துடன் தாய்-தந்தையரை வழிபட்டுச் சிறிது

காலத்திலேயே குடும்பத்துடன் பகவானுடைய
உலகத்தை அடைந்தான்.

சீடர்களே! இந்த ஐந்து மஹாத்மாக்களுடைய
புனிதமான கதையை நான் உங்களுக்குக் கூறினேன்.
இதைப் படிப்பவனுக்கும், கேட்பவனுக்கும் ஒரு
நாளும் எவ்விதமான தீங்கும் ஏற்படாது.
ப்ரம்மஹத்தி போன்ற பாவங்கள் அவனை
அணுகா. ஒரு தடவை இக்கதையைக்
கேட்பதனாலேயே கோடிக்கணக்கான பசுக்களைத்
தானம் செய்த பலனும், புஷ்கர தீர்த்தத்திலும்,
கங்கை நதியிலும் நீராடிய பலனும் கிடைத்து
விடுகின்றது.

* * * * *

* பகவான் கண்ணன் சிறு குழந்தையாக இருந்தபோது தன்னுடைய விசித்ரமான பாலலீலைகளால் அன்னை யசோதைக்கும், கோகுலவாஸிகளுக்கும் நிகரற்ற இன்பத்தை அளித்தார். ஒரு நாள் கண்ணன் மண்ணைத் தின்றான். அன்னை அதட்டினாள், 'அட பயலே! வாயைக் காட்டு. நீ மறைந்து மண் ஏன் தின்றாய்?' 'அம்மா! என்மேல் உனக்கு நம்பிக்கை இல்லையானால் இங்கே என் வாயைப் பார்' என்று பகவான் வாய் திறந்து காண்பித்தார். யசோதை பார்த்துவிட்டு திடுக்கிட்டுப் போனாள். பகவானுடைய சிறுவாயில் அன்னை சராசரமெல்லாம் - ஜீவர்கள், ஆகாயம், பத்து திக்குகள், மலைகள், தீவுகள், கடல்கள், பூமி, காற்று, நெருப்பு, சந்திரன், நகூத்திரங்கள், புலன்களின் அதிபதியான தேவதைகள், புலன்கள், மனது, ஒலி முதலிய விஷயங்கள், மாயையின் முக்குணங்கள், எல்லா ப்ராணிகள், அவற்றின் பலவித உடல்கள், வ்ரஜ மண்டலம் முழுவதுமே கண்டாள். 'நான் கனவு காண்கிறேனா என்ன?' என்று நினைத்தாள். கடைசியில் பயந்துபோய் கண்ணனை வணங்கிச் சரணடைந்தாள். உடன் கண்ணன் தன் மோஹ மாயையை மறுபடியும் விரித்தான். தாயின் அன்பைப் பெருக்கினான். யசோதை குழந்தையை மடியில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு கொஞ்சினாள். (ஸ்ரீமத்பாகவதம் 10/8)

* வ்ரஜ பூமியில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சி. யமுனைக்கரையில் பகவான் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் தன்னுடைய நண்பர்களுடன் கூட 'வனபோஜனம்' என்ற கேளிக்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். இடுப்பில் புல்லாங்குழலைச் செருகி இருக்கிறார். இடது புறத்தில் ஒரு கொம்பு, ஒரு பிரம்பு, விரல்களின் இடுக்குகளில் எலுமிச்சை முதலிய ஊறுகாய்கள்,

உள்ளங்கையில் வெண்ணெய்ச் சாத கவளம் --
இவற்றுடன் நடுவில் கண்ணன் நிற்க இடைச்
சிறுவர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டு சிரிப்பும்,
கும்மாளமுமாகக் கையில் உள்ள அன்னத்தை
ஒருவருக்கொருவர் ஊட்டிக் கொண்டு, அன்பு
விருந்தில் திளைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
கரையில் இருந்து பசுங்கன்றுகள் வெகுதூரம்
ஓடிவிட்டன. அப்பொழுது பகவான் அவற்றைத்
தேடுவதற்காக, சோற்றுக் கவளத்துடன் கரையேறி
ஓடுகிறார். ப்ரம்மதேவன் இந்தக் காட்சியைப்
பார்த்து மயங்கி விட்டார். அவர் கன்றுகளையும்,
சிறுவர்களையும் கவர்ந்து சென்றுவிட்டார்.
கன்றுகளையும், சிறுவர்களையும் காணாமல் --
இது ப்ரம்மாவின் செயல் என்று தெரிந்து
சிறுவர்களுடையவும், கன்றுகளுடையவும்
அன்னையர் கண்கலங்காமல் இருக்க
வேண்டுமென்பதற்காகவும், ப்ரம்மாவுக்கு
அறிவுறுத்துவதற்காகவும் பகவான் தானே
கன்றுகளாகவும், சிறுவர்களாகவும் அதே நடை,
உடை, பாவனைகளுடன் ஆகிவிட்டார். எந்தக்
கன்று, எந்தச் சிறுவனுக்கு, எப்படி உடல்
அமைப்போ, எப்படி கைகால்களோ, அவன் கைக்
குச்சியோ, கொம்போ, குழலோ, உறியோ,
உடையோ, இயல்போ, குணமோ, அமைப்போ,
வயதோ, பெயரோ, எப்படி நடை, உடை,
பாவனைகளோ, அப்படியே ஸாக்ஷாத்தாக
ஆகிவிட்டார். எல்லாமே ஹரிமயம் என்ற சொல்
நிஜமாகிவிட்டது. ஸ்ரீபலராமருக்கு முதலில்
ஒன்றும் புரியவில்லை. சிறுவர்களின்
அன்னையருக்கோ முன்னைக் காட்டிலும்,
அவர்களிடம் ப்ரேமை வளர்வதையும் -- பால்
மறந்துவிட்ட கன்றுகளுக்குத் தாய்ப் பசுக்கள்
பால் ஊட்டி, மிகுந்த பாசம் காட்டுவதையும்
பார்த்தார். அவருக்கு ஸந்தேஹம் வந்துவிட்டது.
அவர்களை ஊன்றிக் கவனித்தார். அப்பொழுது
பலராமர், எங்கும் எல்லோரிடமும்,

கன்றுகளிடமும், சிறுவர்களிடமும், அவர்கள் வைத்திருந்த பொருட்களிலும் சங்க-சக்ர-கதா தாரியான நான்கு திருக்கரங்கள் கொண்ட பகவானையே பார்த்தார். பகவானின் இந்த லீலை ஓராண்டு காலம் தொடர்ந்து நடைபெற்றது. இந்த லீலையால் மோஹமடைந்த ப்ரம்மதேவன், தான் ஒளித்து வைத்திருந்தவர்கள் உண்மையான இடைச்சிறுவர்களா, கோகுலத்தில் உள்ளவர்கள் உண்மையான இடைச்சிறுவர்களா என்று குழம்பிப் போனார். முடிவில் ப்ரம்மாவும் அனைவரிடமும் குழலூதும் கண்ணனைப் பார்த்தார். அவர் பகவானை ஸ்தோத்ரம் செய்து தன் செயலுக்கு மன்னிப்புக் கேட்டார். (ஸ்ரீமத்பாகவதம், ஸ்கந்தம் 10, அத்யாயம் 13).

* ஒரு பகல் வேஷக்காரன் பலவிதமாக வேடம் புனைந்து கொண்டு வருகிறான். அவனையும், அவனுடைய நடை, உடை, பாவனை, பேச்சுக்களையும் அறிந்தவர்கள், அவன் எந்த வேடத்தில் வந்தாலும் அடையாளம் கண்டு கொள்கிறார்கள். அதுபோல அகில உலகிலும் எத்தனை உருவங்கள் உள்ளனவோ, அத்தனையும் பகவானின் வேஷங்களே. நமக்கு பகவானை அடையாளம் தெரியவில்லை. ஆகவே பகவான் வேறு, அவை வேறு என்று நினைக்கிறோம், அவற்றிடம் பயப்படுகிறோம், பின்வாங்குகிறோம். அவற்றிற்கு ஸேவை செய்ய விரும்புவதில்லை. ஆனால் உலகில் உள்ள எல்லா உயிரினங்களிலும் பகவானை அடையாளம் கண்டு கொள்பவன், பகவான் எத்தனை வேஷம் போட்டாலும், வெளிப்படையாக நடைமுறையில் வேற்றுமைகள் தெரிந்தாலும் உள்ளத்தில் அவனைப் பூஜிக்கிறான். நம் தகப்பனாரோ, உற்ற உறவினரோ, வேஷம் போட்டுக் கொண்டு வந்தால், அவர்களை நாம் அடையாளம் கண்டு

கொண்டுவிட்டால் நாம் அவர்களுக்குப்
பணிவிடை செய்யப் பின்வாங்குவோமா?
இதைத்தான் கோஸ்வாமி துளஸீதாஸர்
சொல்கிறார்---

ஸீய ராமமய ஸப₃ ஜக₃ ஜநீ !

கரஉ(ம்) ப்ரநாம ஜோரி ஜுக₃ பாநீ ||

உலகனைத்தும் ஸீதாராம மயம் என்று கண்டு
எல்லாவற்றையும் கைகூப்பி வணங்குகிறேன்.
பலராமர் வ்ரஜ பூமியில் கன்றுகளையும், கோபச்
சிறுவர்களையும், அவர்களின் எல்லாப்
பொருட்களையும் கண்ணனாகவே பார்த்தார்.
அதுபோல வ்ரஜ கோபிகளும் தமது
ப்ரேமையாகிய கண்களினால் கண்ணனையே
எங்கும் எப்பொழுதும் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தார்கள். அதேபோல பக்தனும் எங்கும்
பகவான் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், ராமன், விஷ்ணு,
சங்கரன், சக்தி என்று யாருக்கு எவர் இஷ்ட
தெய்வமோ, அந்த தெய்வத்தின் உருவமுள்ள
ஸ்வரூபத்தை எங்கும் பார்க்க வேண்டும். இதுதான்
பகவானுடைய உருவமுள்ள ஸ்வரூபத்தை அகில
உலகிலும் பார்ப்பது ஆகும்.

*

உலகம் முழுவதிலும் பகவானையும், பகவானிடம்
அகில உலகையும் பார்ப்பவனுடைய
பார்வையிலிருந்து பகவான் அகல மாட்டார்.
பகவானுடைய பார்வையிலிருந்து அவனும் அகல
மாட்டான். அதாவது பேரழகு, மாதூர்யம்,
ஐசவர்யம், பெருந்தன்மை -- இவற்றின்
எல்லையற்ற கடலான, ரஸமயமான,
ஆனந்தமயமான பகவானுடைய, தேவர்களுக்கும்
கிட்டாத ஸத் சித் ஆனந்த ஸ்வரூபத்தினுடைய
நேரிடையான தர்சனம் கிடைத்த பிறகு
பக்தனுக்கும், பகவானுக்கும் உள்ள பிணைப்பு
இடையறாது இருந்து வருகிறது.

* பகவான் வாஸுதேவனை அடைந்துவிட்டவனுக்கு எல்லாமே வாஸுதேவனாகவே தெரியும். இந்த நிலையில் அந்த பக்தனுடைய உள்ளம், உரை, செயல் இவையனைத்தும், அவனுடைய நோக்கில் எல்லாமே ஒன்றேயான பகவானோடு கூடவே இருக்கும். அவன் கைகளால் யாருக்காவது ஸேவை புரிந்தால் அது பகவானுக்குச் செய்யும் ஸேவை ஆகும். யாரிடமாவது இனிமையாக நல்ல வார்த்தை சொன்னால் அவன் பகவானுக்கே ஸுகமளிக்கிறான். யாரைப் பார்த்தாலும் பகவானையே பார்க்கிறான். எங்கு சென்றாலும் பகவானுடன்கூட பகவானிடமே செல்கிறான். இவ்விதம் அவன் எது செய்தாலும் பகவானிடமே, பகவானுடனேயே செய்கிறான். ஆகவே இவன் இருக்கும் எல்லா நிலைகளும் பகவானுடனேயே இருக்கின்றன.

[பெருமதிப்பிற்குரிய “ஸ்ரீஜயதயால்ஜீ கோயந்தகா”
அவர்கள் தத்வவிவேசனீ என்ற தமது கீதை
விரிவுரையில் எழுதியதிலிருந்து]

* * * * *

ஸ்ரீஹரி:

கோரக்புர் கீதாப்ரஸ்ஸின் நன்மை பயக்கும் இலக்கியங்கள்

பக்கங்கள்

1. கீதா மாதூர்யம் (பகவத் கீதை)	236
2. குடும்பத்தில் எப்படி இருக்க வேண்டும்?	192
3. கர்ம ரஹஸ்யம்	64
4. சரணாகதி	88
5. மஹாபாபத்திலிருந்து உன்னைக் காத்துக் கொள் & பிள்ளைகளின் கடமைகள்	128
6. எல்லோருக்கும் மேன்மை எப்படி ஏற்படும்?	32
7. மிக உயர்ந்த நிலையை அடைவதற்கான வழி	32
8. ஸ்ரீஹநுமாந் சாலீஸா	64
9. கீதை கற்பதன் பயன்கள் & ஸத்யத்தைச் சரணடைந்தால் முக்தி	72
10. உருவ வழிபாடு	64
11. திருநாம ஜபத்தின் மஹிமை	64
12. தூய்மையான உணவு பழக்கம்	64
13. நாரத பக்தி-ஸூத்ரம்	32
14. ஸத்ஸங்கத்தின் ஸாரமான தத்வங்கள்	64
15. ஒன்றே செய்மின்! நன்றே செய்வீர்!!	
16. வாஸுதேவனே அனைத்தும்	

புத்தகங்கள் V.P.Pயில் அனுப்பி வைக்கப்படும்

ஸ்ரீஹரி:

**கோரக்புர் கீதாப்ரஸ்ஸின்
நன்மை பயக்கும் இலக்கியங்கள்
(கதைப் பகுதி)**

பக்கங்கள்

1. பசு பராமரிப்பின் நற்பயன்கள்	96
2. பசுவான் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்	96
3. பக்தராஜ ஹனுமான்	96
4. ஸாவித்ரி-ஸத்யவான்	32
5. பயனுள்ள கதைகள்	
6. சுசீலா - ஒரு லக்ஷ்யப் பெண்மணி	
7. பல்சுவைக் கதைகள்	
8. நள-தமயந்தி	
9. அன்பு வழி பக்தர் உத்தவர்	

கிடைக்குமிடம்

கோபால் சேவா ட்ரஸ்ட்,
82, கிருஷ்ணா டாக்ஸீஸ் ரோடு,
ஈரோடு - 3.

Phone No.: 213976, 212902, 211668

Fax No.: (0424) 213275

புத்தகங்கள் V.P.Pயில் அனுப்பி வைக்கப்படும்

भगवान्के रहनेके पाँच स्थान (तमिल)

॥ ஸ்ரீஹரி: ॥

கீதாப்ரஸ், கோரக்புர்

பிரசுரிக்கும் புத்தகங்கள் கீழ்க்கண்ட கிளைகளிலும்,
ரயில் நிலையக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்

கிளைகள்

1. கல்கத்தா
பின்கோடு - 700007	கோவிந்தபவன் காரியாலயம்,
151, மஹாத்மா காந்தி ரோடு,
தொலைபேசி: 2386894
2. டில்லி
பின்கோடு - 110006	கீதாப்ரஸ், கோரக்புர் கீ புஸ்தக் தூகான்,
2609, நயீ ஸடக், தொலைபேசி: 3269678
3. பாட்னா
பின்கோடு - 800004	கீதாப்ரஸ், கோரக்புர் கீ புஸ்தக் தூகான்,
அசோக் ராஜ்பத்
4. கான்புர்
பின்கோடு - 208001	கீதாப்ரஸ், கோரக்புர் கீ புஸ்தக் தூகான்,
24/55, பிர்கானா ரோடு, தொலைபேசி: 352351
5. வாராணாசி
பின்கோடு - 221001	கீதாப்ரஸ், பேப்பர் ஏஜன்ஸி,
59/9, நீசீபாக், தொலைபேசி: 57151
6. ஹரித்வார்
பின்கோடு - 249401	கீதாப்ரஸ், கோரக்புர் கீ புஸ்தக் தூகான்,
ஸப்ஜ்மண்டி, மோதீபஜார்
7. ஸ்வர்காச்சர்ம்
பின்கோடு - 249304	கீதாபவன், கங்காபார், ஸ்டேசன்,
ரிஷிகேஷ், தொலைபேசி: 30122

* * * * *

ரயில் நிலையக் கடைகள்

1. டில்லி ஜங்ஷன்,
பிளாட்பார் எண் 1	7. கோரக்புர், பிளாட்பார் எண் 1
2. நியூ டெல்லி, பிளாட்பார் எண் 8-9	8. வாராணாசி, பிளாட்பார் எண் 3
3. ஐ.எஸ்.பி.டி. (டில்லி)	9. ஹரித்வார், பிளாட்பார் எண் 1
4. ஹைரத் நிஷாமுதீன் (டில்லி)
பிளாட்பார் எண் 4-5	10. பாட்னா, புக்ட்ராலி,
பிளாட்பார் எண் 1
5. கோடா (ராஜஸ்தான்)
பிளாட்பார் எண் 1	11. கௌரா, நியூ காம்ப்ளக்ஸ்,
பிளாட்பார் எண் 18
6. கான்புர், பிளாட்பார் எண் 1	12. முகால் ஸராய் ஜங்ஷன்,
பிளாட்பார் எண் 3-4

* * * * *

அங்கீகாரம் பெற்ற விற்பனையாளர்

1. ஸ்ரீகீதாப்ரஸ் புஸ்தக் ப்ரசார் கேந்த்ரா, தொலைபேசி: 563379
'புலியன் பில்லிங்', ஜெளஹர் பஜார், ஜெய்ப்புர் - 302-003.
2. ஆங்கிலம் மற்றும் இதர மொழிகளின் வெளியீடுகள்:-
கோபால் சேவா ட்ரஸ்ட், கிருஷ்ணா டாக்ரீஸ் ரோடு,
ஈரோடு - 638 003. தொலைபேசி. 213976.

* * * * *